

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
"pol leta" \$3.00
"pol leta za mesto New York" 1.50
"pol leta za mesto New York" 4.00
"Evropa za vse leto" 4.50
"pol leta" 2.55
"četrtletno" 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzemi nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
priobčujejo.
Denar naj se blagoviti pošiljajo po —
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje
bivališče naznani, da hitreje
najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Odprava carine na sladkor.

Odprava uvozne carine na su-
rovi sladkor je eden glavnih mo-
mentov demokratične tarifne za-
konodaje. Prosti sladkor in pro-
sto volno se lahko smatra kot
znak novega tarifa, ker se v teh
najbolj izražajo glavni motivi de-
mokratične carinske politike: da
se za mase ljudstva olajša breme-
na tarifa, a obenem ohrani za
državno gospodarstvo potrebne do-
hodke. Pri glasovanju o sladkor-
nih paragrafi v plenarnem od-
seku senata je bil rezultat 39 gla-
sov proti 34, iz česar se približno
sklepa, da se bo dalo doseči tudi
pri končnem glasovanju o tarif-
ni predlogi večino, dasiravno bo
sedanja visoka carina na surovi
sladkor le polagoma izginila, ta-
ko, da se bo moglo prilagoditi
novim razmeram, bodo vendar
prihodnja leta kot vse kaže kaj
kritična za to panogo poljedel-
stva. S tem pa ni nikakor rečeno,
da bi prosta carina na sladkor in
volno uničila za vse čase to in-
dustrijo. Kar se govori o tem, je
pretirano. Da se ohrani i v nade-
lje nepravilne privilegije, katere
je dosedaj uživala ta industrija,
so njeni zastopniki slikali posled-
ice odprave vsakih privilegijev
veliko hujše kot morejo v resnici
biti tudi v najhujšem slučaju.

Priznati je seveda treba, da se
bo v gotovih slučajih škodilo tej
industriji, ako se bodo vsled od-
prave carine znižale cene za pro-
dukte. S tako škodo je treba ra-
čunati in je tudi ne zanikovati,
marveč povdarjati, da ni proti
splošnemu blagru, ker se ne gre
na nič drugega kot za sukcesivno
odpravo privilegijev, kateri so
bili dani v nasprotju z interesi
splošnosti.

Za sedaj se seveda niti domne-
vati ne more, ako bo ta v intere-
su splošnosti izvršena odprava v
resnici tudi splošnosti v korist.
Ako bi končno izkazalo, da bi
v gotovih krajih, kjer so sladkor-
ne plantaže edini vir dohodkov,
vsled nove odredbe nastala res-
nična kalamiteta, ne da bi imel
konsument kaj dobička od tega,
bi bilo seveda nespametno, ako bi
se vstrajalo pri prosti carini na
sladkor.

Rad bi zvedel za prijatelja FRA-
NA LOGARJA. Ako kdo izmed
rojakov ve za njegov naslov,
prosim, naj mi naznani, ali naj
se pa sam javi. — Joseph Mo-
drice, Box 294, Thomas, W. Va.
(23. 18-20-23-8)

K razmotrivanju o J. S. K. J.

Omaha, Neb.

Prosim, priobčite moj dopis, ki
naj služi delegatom J. S. K. J. za
pojasnilo, kaj mislimo člani dru-
štva sv. Štefana, da bi bilo dobro
napraviti ali opustiti na prihod-
nji konvenciji v Pittsburghu, Pa.
Dvema idejama odločno naspro-
tuje naše društvo. Prvič, da bi se
združilo več Jednot, kranjskih in
hrvatskih, tako tudi naša J. S. K.
Jednosta v eno jednoto. Kakšne
koristi naj bi imela naša Jednota
od tega? Naša J. S. K. J. je po
zadnji konvenciji stopila na naj-
boljša pota napredka. Čemu naj
bi zmešali našo Jednoto z drugi-
mi brezverskimi jednotami? Naj-
boljše bi bilo, da bi delegatje do-
bro premislili, v kakšne nepravil-
ne bi lahko prišla naša Jednota, ako
bi to napravili. Po mislih našega
društva nam ni vredno časa iz-
gubljati s tem predmetom.

Druga stvar je Slovensko Zave-
tišče, za katero naj bi naši člani
in članice plačevali po pet centov
na mesec. Naše društvo je eno-
glasno proti temu. In zakaj smo
proti temu? Ker bi morali plače-
vati dolga leta, predno bi se to
ustanovilo. In siromaki, ki bi bili
daleč od tega zavoda, bi ne mogli
priti v tako zavod, ker bi pre-
več stalo, drugi bi pa sploh ne
hoteli v zavod. Po mojih mislih
bi bilo jako malo takih revežev
sprejetih, ker vodstvo takega za-
voda stane več kot si moreče mi-
slite. Slovencev je premalo v A-
meriki, da bi ga vzdrževali. Bol-
nišnice za jetične člane ima jed-
nota Modern Woodmen v Colo-
rado Springs, Colo. Ali ta jednota
ima 1,200,000 članov in se kljub
tolikemu številu članov težko
vzdržuje ta zavod. Tako
bolnišnica je jako potrebna za
naše ali druge jednote, ker dosti
bolnikom podaljša življenje in
obvaruje jednote prezgodnjega
plačila smrtnine. Ali tudi na tak
zavod nam ni treba misliti, ker
nas je premalo, se manj pa na za-
vod, ki ga misli ustanoviti seda-
nji odbor za Slovensko Zave-
tišče. Mogoče bodo imeli denar za pla-
če poslušajočih zavetiščnih odbor-
nikov, ali za siromake ga bo malo
preostalo. Nabirajo naj prostvo-
ljne darove od društev, s tem
pogojem, da bo onemu, ki plača
določeno svoto denarja, zagotov-
ljen prostor v Zave-
tišču, ako ga
bo potreboval. Takoj bi se poka-
zalo, koliko se ljudje zanimajo
za tak zavod.

Se več reči imam v mislih, kar
se tiče naše J. S. K. J. Jednote,
pa nočem s svojim dolгим dopisom
preveč obteževati "Glas Naro-
da". Zato imamo konvencijo, da
se dogovorimo, kaj je dobro in
kaj ni za našo Jednoto.

Vsem delegatom bratovski po-
zdrav!
Fran Žitnik,
delegat društva sv. Štefana št. 11
J. S. K. J.

Dopisi.

Barberton, Ohio. — Tem potom
naznanjam rojakom, da priredi
društvo sv. Martina št. 44 J. S. K.
J. dne 1. septembra slavnost
desetletnice svojega obstanka. Za-
toraj vabim vse bližnja društva
in posamezne rojake, da nas ob
tej priliki zagotovo obiščejo. Na-
še društvo je še precej na slabem
stališču, ker je moralo leta 1911
izplačati \$550 bolniške podpore.
Upamo, da ne bo to vabilo za-
stoj in pristavljamo, da bomo ob
enaki priliki z največjim vese-
ljenjem vrnil obisk. Veselica se pri-
čne ob 2. uri popoldan v znani
dvorani Ursule Dormie. Pozdrav-
ljam tudi cenjene delegate naše
Jednote in jim želimo obilo uspeha
na zborovanju. — Jožef Šetina,
tajnik.

Pueblo, Colo. — Iz te največje
slovenske naselbine na zapadu se
kaj radi oglašajo rojaki bodisi z
veselimi, bodisi z žalostnimi do-
pisi. V času vročine se tudi tu
najde vsakovrstne zabave. Ne-
davnjo je imelo veliko veselico
najstarejše društvo sv. Jožefa.
Dne 17. avgusta je praznovalo v
prosti naravi desetletnico svojega
obstanka društvo Marija Poma-
gaj št. 42 J. S. K. J. V hladni
seni se je razlegalo veselo petje,
mladina se je pa sukala ob zvokih
godbe. Žal, da ni mogel biti na
vzvoč ustanovnik društva, ker bo-
leha na protinu. Isti dan smo
spremili k večnemu počitku roja-
ka Jakoba Kočevarja iz Suhor-
ske fave na Dolenjskem, ki se je
ponesrečil v tukajšnji železoli-

varni. Star je bil 30 let. K zadnje-
mu počitku ga je spremlilo dru-
štvo "Orel" št. 21 S. N. P. J. in
hrvaško društvo "Majka božja
od Trsata" št. 8 N. H. Z. Belo-
oblečene Slovence so nosile evet-
je in so mu zapele v cerkvi zad-
nje slovo. Reči moram, da so tu
taka dekleta, kakoršnih nam še
ni dala mnogo mati Slovenija. Isti
dan so imeli tudi tukajšnji Rusi
velikansko cerkveno slavnost in
pri tej priliki smo slišali slovan-
sko službo božjo. Na drugem blo-
ku so zopet Italijani korakali slo-
vesno v cerkev, ker, kot je znano,
ta narod jako časti Marijine praz-
nike. V cerkvi je bila posebno
godba krasna in mamljivo petje.
Lep pozdrav! — M. Pogorelec.

Ciganski župnik.

Humoreska.

Iz češkega prestavil Rožan.

I.

"France, France, hitro, hitro!"
donel je ostri, prestrašeni ženski
glas po župnišču v Trebunju. —
"Prosim te, hitro, hitro!" in udar
za udarom je padal na duri žup-
nikove spalnice.

Prestrašeni župnik Čejka je na-
ravnost skočil iz postelje — zo-
per svojo navado se pokrižal ni-
nataknil si hlače in med oblačen-
jem hišne suknje je odpiral
vrata.

"Kaj pa je?" je vprašal pre-
strašen.

Za durmi njegove sobe je stala
trepetajoča njegova sestra, kate-
ra mu je oskrbovala gospodinj-
stvo. "Tatje, opitani prašiček je
proč!" je vzdihnila z zadnjo
močjo.

Župnik je zvil roke — to je bi-
lo lepo presenečenje!

"Jaz sem vedno pravila, ti
jemlješ v hišo cigane, se preno-
čiš jih puščaš tu, in kaj imaš od
tega, France, da jim daš, kar kje
dobiš. In mene ne poslušáš, ku-
hati jim moram — ciganom mo-
ram jaz kuhati — gospodje so-
brati se ti smejejo in ljudje z nj-
mi, "ciganski župnik" ti pravijo,
in ti nič ne maraš!" tako je v eni
sapi jadjikovala župnikova sestra.

"No, no, Tončka, če nič druge-
ga, kakor prašička —"

"Se to-le — kaj pa so ti imeli
tedaj še vzeti, saj nimaš nič dru-
gega, kakor tega prašička, vse
razdaš in jaz naj bi še iz svojega
kupovala obleko in tebi to nič ni,
da so ti ukradli vse, kar imaš! In
sati vedno občeješ — s cigani!"

"Tončka, cigani nam našega
prašička niso ukradli!" je odloče-
no, razburjeno zavrnil župnik se-
stro.

"Naj je vzel, kdor je vzela, ei-
gani to niso bili in punkum", je
končal disputacijo. "In zavoljo
prašička ne bova žalovala, to ti
pravim."

"Žandarmom bom naznanila,
policejo pokličem —"

"Nobenega ne boš klicala in
nič naznanjala", je zapovedoval
enako odločno. "Sicer pa poča-
kaj, bom brž prišel na dvorišče",
je rekel in zaprl. Ko se je oblačil,
je opravljal jutranjo molitev.

Glasno jokajoč se je vrnila go-
spodinja v farovski dvorišče —
bila je še pol tema. A saj je imela
celo noč tako hude sanje, da ni
mogla zaspati in vnovič in vnovič
se je zbudila. In zjutraj, komaj
je prišla na dvorišče — vrata pri
hlevu odprta in prašička nikjer.
Tega ni storil noben drug kot ci-
gani, katere gospod brat vedno
vabi v župnišče.

"Gospod brat" je bil medtem
še zgoraj. Bil je še krepak mož,
lepega obličja, a še lepše duše.
Kar je imel, je razdal, reveži so
dannadan z njim delili južino in
večerjo. In kar je bila prav nje-
gova posebnost: bil je "ciganski
župnik".

Tako ga je imenovala čela fara
in vsi župniki v okolici. Da, sam
škof ga drugače ni nagovoril ka-
kor "ciganski župnik", ko so mu
France Čejko pod tem imenom
predstavili. A župnika to ni žali-
lo — prejš je s tem ponasal. Da,
hyalil se je s tem, da vabi k sebi
eigane in ti da k njemu hodijo ka-
kor na svoj dom, on da jih je na-
gnal, da gre do k njemu k sv. spo-
vedni in dai jim podaja nebeških
kruh, da je on krščeval njihove
otroke. In koliko zakonov je med
njimi krščansko blagoslovil, ko
so po večini skupaj živeli brez
blagoslova cerkve, koliko nji-
hovi otrok je pred postavo legiti-
miziral. Zavoljo eiganov se je učil
madjarsko, ker je moral često pi-
sati po matricne dokumente na

Ogrsko, da celo cigansko se je
znal z njimi pogovoriti!

Njegovi župljani so bili v za-
četku nevoljni, a privadili so se.
In končno so celo radi videli ei-
gane pri službi božji, da, govorili
so z njimi, posebno od tega časa,
ko je mlad eigan-umetnik o pol-
nočnici zaigral na koro solo na
gosle in drug je k temu z milim
glasom pel: "Rojen nam je Kri-
stus", in pridal še nekatere bo-
žične pesmice, katerih še nikdar
niso slišali. Sprizajzili so se s ci-
gani posebno, ko so spoznali, kar
je pri njih njihov mili župnik
France Čejka in zbira okoli sebe
eigane, da v celi okolici na deset
ur daleč eigani niso ničesar uk-
radli. Da, se tožiti nihče ni
mogel, da bi bili koga ogoljufali,
narobe: ni bilo bolj natančnega
kotlarskega dela in drugega ka-
kor to, katero so jim naredili ei-
gani.

Zasluge za to je imel župnik
Čejka. Bilo je že davno, dobrih
20 let, odkar se je preselil v Tre-
bunju. Cigani so ga okradli takrat
brž — začetnika. A ni naznanil
latvine žandarmom, da, ni izročil
žandarmom niti mladega cigana,
katerega je pri tatvini ujel. Na-
robe — pogostil ga je, dal mu je
drugo, boljše obleko — ponoše-
no — in potem je povabil njega
in njegove tovarise na obiske. Ta-
ko se je začela njihova zveza.

In utrdila se je od tega časa,
ko je pogostil samega vodnika in
poglavarja ciganov, starega To-
ma. Tako so mu pravili, čeravno
se je imenoval drugače — kdo ve
kako! Prišel je k njemu enkrat
Tomo ogledovat in odšel je šele
zjutraj — cel izpremenjen! Ali
se je kdaj slišalo, da bi bil kdo
starega cigana pogostil s povejo-
nim mesom in pivom, da bi ga bil
položil tudi v čiste, bele blazine?
Branila se je sicer župnikova se-
stra Tončka takrat, a župnik je
bil trdne volje in njegova beseda
in odločitev je veljala — vsaj ta-
krat tudi njegova mati — zdaj že
ranjka — ga je za to njegovo lju-
bezen na noč poljubila. Bil je
France njen sin tudi po njeni du-
ši in dobrotljivosti!

Stari Tomo je zjutraj po sv.
povedi pristopil k mizi Gospodo-
vi. In ko se je dobri župnik odkri-
tosrčno od njega poslovil, prijel
ga je cigan za roko, stisnil jo in
medtem, ko so mu solze iz oči iz-
bruhale in kapale na župnikovo
roko, je rekel: Kako da sem, bla-
gi gospod, danes privrkat v svo-
jem življenju spal v belih blazi-
nah, kako da sem bil pri mizi Go-
spodovi, tako obema zase in za
vse svoje ljudi, da se blagomu go-
spodu nikdar nič ne izgubi; da
niti iz cele vasi ne vzame nikdar
ničesar noben eigan, tudi ne iz
okraja, in če se kdaj kaj izgubi,
blagi gospod se more zanesti, da
to niso bili eigani. Tako je obe-
čal takrat Tomo.

In bil je mož beseda in tudi
njegovi cigani. Izgubilo se je si-
cer tu pa tam nekaj, a tata nik-
dar niso zaslužili v eiganskem ta-
boru. In ker so orožniki že po-
znali umovnice v okraju, iskali so
jih brž in tako je zmanjkalo tat-
vin, katere so drugokrat samo ci-
ganom pripisovali.

(Koniec prihodnjic.)

Biddeford v nevarnosti.

Biddeford, Me., 21. avgusta.
Včeraj je začel goveti gozd, ki se-
ga prav do tukajšnjega mesta.
Gotovo bi se razširil požar tudi
na hiše, če bi k sreči ne začel pi-
hati nasproten veter. Po prizade-
vanju 800 vojakov in ognjegasev
se je ogenj zadnjič pogasil.

Sultan pošlje carju poslanika.

London, Anglija, 21. avgusta.
Iz Carigrada se poroča, da je sul-
tan sklenil poslati ruskemu carju
posebno poslanstvo, ki ga bo de
naprosilo, naj tudi on posreduje,
da bi dobili Turki Drinopolje.

Dobro ga je izplačala.

Hčerka nekega tovarnarja na
Češkem je bila nevesta. Zadnji dan
pred poroko je pa ženin — trgo-
vec — izjavil očetu, da ne more
njegove hčerke poročiti, ako ji
ne podvoji dote. Oče je govoril s
hčerjo in izjavil, da noče razre-
diti njene sreče, da pa bo s tem
svoja ostala dva otroka oropal
dedščine. Hčerka je prosila očeta,
naj izpolni ženinovo zahtevo.
Oče ji je ugodil. Naslednji dan
je bila poroka. Glasno in jasno se
je glasil ženinov: "Da!" Toda še
jasnejše in odločnejše se je na-
to glasil nevestin odgovor: "Ne!"
Duhovnik je vprašanje ponovil,
ker je mislil, da se je nevesta
zmotila. Toda tudi drugi je ne-
vesta odločno in glasno rekla
"Ne!" Nato se je nevesta kratko

obrnila k svojemu očetu in ob
njegovi roki odšla iz cerkve, ne
da bi se bila na ženina le še en-
krat ozrla. Ko jo je oče začuden
vprašal, zakaj je to storila, je
dekle odgovorilo: "Ako bi se bi-
la poroka že včeraj razdrila, bi
bili vsi govorili, da me je ženin
pusil na cedilo. To sramoto sem si
hotela prihraniti. Naj jo nosi on,
ki jo je zaslužil, ker se je hotel
oženiti samo radi denarja".

Trgovca s slatinami
M. POGORELEC
29 E. Madison St. — Room 1113
Chicago, Ill.

Opomba: Pazite na glas v se-
botnih številkah.

SVARILO.
Varujte se rojaka FRANKA
MEDVED. Doma je iz Rudolfo-
vega na Dolenjskem. Prvega ju-
nija 1908 je odšel od mene, ostal
dolžan na hrani in stanu in poleg
tega pa še ženo s seboj odpeljal.
Bil je par mesecev bolan, da je
imel čas svoj sklep dobro preda-
riti. On je srednje postave, črnih
oči in črnih brk ter star kakih 30
let. Govori dobro angleško. Ona
je srednje postave, kostanjevih
las, ima eno sivo in drugo rjavo
oko. Na rjavem očesu ima malo
sivo progo. Nje ime je Terezija
Mišjak, rojena Kobe. Zadnjič sem
ju videl na Heilwood, Pa. Prosim
cenjene rojake, če kdo izve za ta
vesel parček, da mi naznani, za
kar dobi \$5 nagrade.

Frank Mišjak,
P. O. Box 209, Edenborn, Pa.
(21-23-8)

POZOR ROJAKI!

Jako ugodna prilika se nudi
vsakemu Slovencev, kateri si želi
nabaviti lep dom v Forest City.
Pa. Hiša ima 11 sob in je najmo-
dernije opremljena. Zemlje je 2
lota, široka 100 in dolga 150 čev-
ljev, z lepim sadnim drevjem na-
sajena, zraven tudi hlev za kravo
in kokoši. Proda se za jako nizko
ceno. Vprašajte lastnika:
Louis Zaverl,
P. O. Box 121, Vandling, Pa.

Rad bi izvedel za naslov od svo-
jega brata ANTONA DOV-
GAN. Pred tremi leti je bil v
Verona, Pa., in kam je potem
odšel, ne vem. Šlisl sem, da se
še vedno nahaja nekje v Pen-
sylvaniji. Prosim cenjene roja-
ke, če kdo ve za njega, da mi
javi, ali naj se pa sam oglasi.
Frank Dovgan, Box 21, Oak-
mont, Pa. (21-25-8)

KAKO JE KONČAL CESARJE-
VIČ RUDOLF.

Ta veleznimiv spis vsebuje
"Slovenski Ilustrovani List",
edini te vrste v Ameriki. Razun
tega najdete v novem listu še do
25 drugih zanimivih spisov, za-
bavnih, poučnih, gospodarskih,
gospodinskih, spisov za zdravje
itd. Nad 30 slik ter več strani il-
ustrovane šale.

"Slovenski Ilustrovani List"
stane na leto samo \$2.50, na pol
leta \$1.25, četrt leta 65c. Pošljite
svoj natančen naslov in 25c za
poštnino i. dr., pa se vam pošlje
ta številka na ogled. Lepa darila
za celoletne predplačnike. Naro-
čila naslovite: Bert P. Lakner,
1595 3rd Ave., New York, N. Y.

VABILO
na
OTVORITEV NOVE SLOVEN-
SKE DVORANE
V WILLOCK, PA.

Člani "Willock Social Associa-
tion", oziroma društva sv. Barba-
re št. 16, bodo proslavili
v ponedeljek 1. septembra t. l.
(na dan dela)
otvoritev svoje dvorane
v Willock, Pa.

Rojaki iz Willocka in okolice
so vljudno vabljeni na obilno u-
deležbo. Pričetek bude ob 10. uri
zjutraj po naslednjem redu: 1.
sprejem društev in rojakov; 2. o-
tvoritev nove dvorane in govori;
3. sviranje godbe na prostem do
2. ure popoldan, med tem časom
se bude igrala šaljiva igra za raz-
ne dragocene dobitke; 4. ob 2.
uri popoldan se prične ples v dvo-
rani, od zunaj pa prona zabava.

Za dobro in vljudno postrežbo
skrbi

ODBOR.

(22-23-8)

Kje se nahaja MIHAEL KORŠE-
NIK? Doma je iz Roviš, fara

Studenec pri Krškem, Dolenj-
sko. Prav rada bi zvedela za
njega radi važnega vprašanja.
Prosim Te, da mi naznaniš svoj
naslov. — Mary Tomažin (omo-
žena, prej M. Šega iz Studen-
ca), Box 273, Meadow Lands,
Washington Co., Pa.
(22-25-8)

Slovensko katoliško

podp. društvo **svete Barbare**

za Zedinjene države Severne Amerike.

Sedež: FOREST CITY, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERMAN, Box 422, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

Predsednik nadzornega odbora: KAROL HALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAC PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 299 Cor. N. — 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBORI:

Predsednik porot. odbora: PAUL OBREGAR, Box 492, Wm. Pa.
I. porotnik: MARTIN OBERZAN, Box 51, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. J. M. DELIŠKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopis naj se pošilja I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707, Forest City, Pa.

Društvene glasile je "GLAS NARODA".

DELEGATI DRUŠTVA SV. BARBARE,

kteri so bili izvoljeni meseca junija za na konvencijo v Pittsburgh.

- Štev. postaje:
1. v Forest City, Pa., John Tornič in Andrej Oražen oba Forest City, Pa.
 2. v Moon Run, Pa., Frank Močnik, Box 133.
 3. v Luzerne, Pa., Frank Krize, Luzerne, Pa.
 4. v Cleveland, O. John Widervol, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
 5. v Lasalle, Ill., Mihael Kobal, 1026 Main Str., Lasalle, Ill.
 6. v Johnstown, Pa., Ivan Tegelj, 1115 Virginia Ave., Johnstown, Pa.
 7. v Weir City, Kans., Frank Premk, R. R. No. 1.
 8. v East Mineral, Kan., John Kastelic, Box 56, Mineral, Kans.
 9. v Bampton, Ala., Joe F. Kren, Box 33, Piper, Ala.
 10. v Huntington, Ark., Anton Drenik, Box 16, Huntington, Ark.
 11. v Willock, Pa., Lovrene Dolenc, Willock, Pa.
 12. v Broughton, Pa., Pavel Fortuna, Anton Demšar, Broughton, Pa.
 13. v Fleming, Kans., Martin Štefančič, R. R. No. 2, Pittsburg, Kans.
 14. v Bridgeport, O., Anton Hočevar, R. F. D. No. 2, Box 113, Bridgeport, O.
 15. v Claridge, Pa., Anton Recher, Claridge, Pa.
 16. v Little Falls, N. Y., Frank Boštnar, 36 Diamond Str., Little Falls, N. Y.
 17. v Imperial, Pa., John Pirih, Box 302, Imperial, Pa.
 18. v Springfield, Ill., John Kulovec, 1019 E. So. Grand Ave.
 19. v Fort Smith, Ark., Frank Teropčič, R. F. D. No. 3, Bx 145.
 20. v Collinwood, O., Matija Kastelic, 15924 Saranac Rd., Collinwood, O.
 21. v Yale, Kans., Alojz Cvetko, Yale, Kans.
 22. v South Lorain, O., Frank Petrič, 1701 E. 29th St. Lorain, O.
 23. v Rock Springs, Wyo., Frank Plenel 299. H. 3rd St.
 24. v Eveleth, Minn., John Pogačnik, 43 Mormon Ave.
 25. v Cahmet, Mich., Karel Jerele, Bluejacket, št. 540. Sider St.
 26. v Braddock, Pa., Jernej Zagore, 36 Rige Ave., Braddock, Pa.
 27. v Cleveland, O., Karol Bauzon, 6120 St. Clair Ave., Cleveland, O.
 28. v Vandling, Pa., Alojz Zaverl, Vandling, Pa.
 29. v Ralphton, Pa., Martin Korosec, Box 205, Ralphton, Pa.
 30. v Rad

Zemljoknjižni izpisek.

Spisal dr. Ivo Šorli.

Košan je stopal po položni, nekoliko raskavi cesti navzgor; počasi, a z dolgimi, umerjenimi koraki, kakor hodijo hribovci, kakor pridejo na cesto.

Ustavil se je in ozrl nazaj na dolino pod seboj. "Na poklonu" so pravili ljudje temu ovinku; odtod so se poklanjali namreč enkrat Mariji Vnebovzeti v dekanijski cerkvi sredi trga, preden so zavili za brdo na vzhodno stran.

Košan je privzdignil klobuk, pripognil nerodno svoje koleno in se prekrizal. Ni mu bilo mar v zadnjih solčnih žarkih blesteče se planjave, ki se je raztezala dol do jiljanskih mejnih gora, ni pomislek hribovske metropole in divnomodre Soče, ki je valila prav po sredi doline svoje čudoviti čiste valove. Prekrizal se je, poklonil in se obrnil počasi za brdo.

S sklonjeno glavo je korakal pod gosto streho kožatih bukev, in misliti je moral zapet in zopet na to, kar mu je bil rekel prijatelj, debeli gospod na zemljoknjižni. Položil je bil gospod svoj beli kazalec z velikim prstanom na ono stran, kjer so bilo zaznamovani dolgovi na njegovem premoženju in ga pogledal. "No, pogledajte, Košan, se pojde, že pojde", je rekel. "Tu gori na vrhu je že čisto; in če boste pridni, lahko izbršete v desetih letih vse te madeže. Tako, vidite, — švrk! — pa bo bela vsa stran!" In gospod je potegnil pri tem naglo s svojim belim prstom čez knjigo.

Košan je prikal z glavom in se nasmehnil. Bi že bilo, ako bi šlo tako hitro, kar tako švrk! — a veliko jih je, veliko teh dolgov in od vrha do tal porivajo vse njegove premoženje. Samo en košek je izčistil s temi petsto kronami, samo en majhen košek. Hm, hm... tako v desetih letih, je rekel gospod... Premoženje je vredno petsto kron, in prav toliko je bilo dolga, ko je prevzel. Petsto ga je zdaj že manj! Ostane torej še štiristopetdeset. Deset let — vsako leto po štiristopetdeset in obresti od ostalega bi plačal, pa bi bilo. Hm, hm...

Prikimal je zdaj z glavom in zdaj zopet odkimal. Ni mogel, ni mogel! A zakaj bi ne bilo mogoče, ako se potrudil človek zares! Če ne v desetih, pa v dvajsetih letih...

Proti večeru je dospel do zadnjega ovinka, in pred njim se je odprla domača dolina, ozka in temna, in na obeh straneh visoki zeleni hribi, skoro do neba. Košan se je ozrl na svojo hišo gori tik pod slemenom levega rebra. Še celo uro je imel odtod v hrib.

Izognil se je farne vasi sredi grape, iz katere je peljala glavna pot k njegovi hiši, in začel plezati kar odtod po ozki stezi navzgor.

Bilo je že temno, ko je prispel do klopice pred svojim domom. Iz hleva je stopil krepk fant in ga pozdravil.

"Dobro večer, Matija!" je rekel. "Mislim sem baš oditi. Živini sem že položil, da te ne bo skrbelo. Dolgo te ni bilo, dolgo!"

"Kaj boš, ko naredi gospoda kakor hoče sama. Šele pod noč sem opravil; in blizu tudi ni!" je odgovoril Košan in si otrl pot z obraza.

"No, pa z Bogom in lahko noč! Meni se mudi!" mu je prikimal mladenič in hotel oditi.

"Lahko noč! Hudič, človek je truden, pa naj si še večerjo sam kuha!" je zaklel Košan.

Fant se je ustavil.

"Saj ti pravijo vsi, da se oženi! Kako boš vse sam, ko ni podobno!"

"Saj bi se, a z ženskami tudi ni nič!" je zagodrnjal Košan. "Sam križ je z njimi!"

"Križ, križ, in še Boga ni na njem!" se je zasmehoval fant in se spustil skoro v teku navzdol.

Cez kratek čas se je razlegel njegov vrisk pa že s hriba v hrib.

Košan je obsedel na klopi. "Ti lahko vriskaš!" je zamrmral. "Proketo, da sem se moral lotiti tega! Kako lahko bi bil živ..."

Stresel je z glavo in odšel v hišo. Bil je res hudo lačen, da si je moral skuhati skledo močnika. Slabe volje je bil pa ves čas, še celo, ko je legel spat.

Proti jutru se je zbudil. Prva misel mu je bila debeli gospod na zemljoknjižni, in kako je potegnil s svojim belim prstom čez njegovo stran. In kmalu mu je šinilo v glavo nekaj, česar se ni mogel otresti več ves dan. In ob osmih drugih dan je korakal že zopet proti trgu.

Ura je bila v zvoniku baš devet, ko se je odkril in pripognil "na poklonu" koleno v pozdrav Mariji Vnebovzeti. Ob desetih pa je stal pred gospodom pri zemljoknjižni knjigi.

"O, Košan! Kaj bi radi pa danes? Ali bomo zopet brisali?" ga je vprašal prijazen debeli gospod.

Košan je zmajal z glavo. "Ne, gospod! Ampak tako bi prosil, da bi mi napravili... tako podoba, kakor je v vaših bukvah... tako od tu, do tu... tako čez... vsako posebej... tako..."; je razlagal nerodno in risal pri tem s svojim okornim, kakor otlačnim prstom neko sliko na mizo.

Gospod vodja ga je gledal iz prva začuden, potem pa se je nenkrat veselo zasmehal.

"Aha! Vas že razumem! Zemljoknjižni izpisek želite? Tako, kaj ne?" — pri tem je vzel pol pole papirja predse. — "Vidite, to razdelimo na osem oddelkov s poeznimi črtami in v vsak oddelk zapisemo ime dotičnega upnika in dolžni znesek. Tako, kaj ne?"

Košan je zmajal zamišljeno z glavo.

"Devet, devet bi jih moralo biti, devet oddelkov. Pečar mora biti tudi zraven! Tako..."

Pokušal je razložiti zopet s prstom, kako da hoče on.

"Pečarja ste vendar izplačali! Tam pride zapisano; izbrisano..."

"Nič ne de, če sem ga plačal. Tako spodaj mi naredite prostor zanj, gospod, pa nič ne zapisite, da bo bel tisti kos papirja; Kobala, ki je drugi za njim, pomaknite pa na njegovo mesto! Tako..."

Veste gospod, kadar izplačam njegovo, pride pa Podoreh na njegov prostor; spodaj bo pa več belega. Tako..."

In zopet je razlagal z prstom, kako da misli.

Gospod se je zasmehal iz vsega srea, in še drugi gospodje so prišli bliže in se smejali.

"Razumemo, razumemo!" je kimal vodja veselo. "Potiskali jih bomo počasi drugega za drugim navzgor. Vi ste imeniten človek, Košan! A povejte mi, čemu boste rabili to?"

"Bom že rabil, bom že rabil!" se je nasmehnil Košan premeteno in se odkaljaj.

"No, pa pridite ob štirih zopet sem; do takrat bo že Z Bogom!" — Kaj takega pa še ne! — se je obrnil vodja do mlajšega uradnika.

"Kaj takega še nisem doživel. No, pa naredite mu vseeno, kakor želi. A vrag vedi, kaj hoče s takim izpiskom!"

Košan je odšel in ob petih popoldne je stopal zopet proti domu. V roki je držal kos papirja in ga gledal neprestano. Kako lepo je vse izdelano, in debeli gospod ni hotel niti vinarja! Še kolika niso deli gor! Kar za šalo!"

Solnce je že zahajalo, ko je prispel do doma. Prva pot mu je bila v hlev, kjer je nukalo troje kravice. Revce niso dobile ves dan ničesar, ker danes ni povedal nikomur, kamor gre.

Položil jim je krmo in pripravil tudi sebi borno večerjo. Nato pa se je vrnil zopet na klop pred hišo in vzel še enkrat svoj papir iz žepa, dasi se je bilo stemnilo že skoraj popolnoma.

Dolgo je strmel vanj, ne da bi ga znal čitati. Služil mu je le kot podlaga njegovemu razmišljanju. In njegova duša je postajala bolj in bolj samo odtis tega papirja, razčrtana v devet oddelkov, obtežena z osmimi bremenami, in spo-

daj pod njimi bel predalček, oproščen svojega madeža.

Izza nasprotnih gora se je dvignila počasi velika, krvavoređa lunina ohla, in polagoma je polzela nje blesta svetloba nizdol proti grapi, iz katere je šumela daljna reka gor do njega. Iz vasi globoko spodaj ob vodi pa se je svetlikalo nekaj slabotnih lučic...

Košan je vstal in stopal počasi proti visoki skali pod hišo, ki se je bila privabila bogve od kje in bogve kdaj tu dol. Stopil je nanjo in se ozrl okrog sebe.

Videl se je odtod vse njegovo premoženje, segajoče dol do Murorovega senika in gor do slemen, od Slamnarjeve Neže bajte do gozda na levi, lep kos sveta. Gladke senozi, celo brdo njiv, in okrog hiše daleč tja na levo lepi travniki. Samo tako strmo vse in tako daleč od sveta in zato tako malo vredno. "Da bi bilo vse to vsaj na oni strani in v dolini!" je vzdihnil Košan. "Ali pa vsaj čisto da bi bilo!"

In zadelo se mu je naenkrat, da je ves ta njegov svet podoben kosu papirja v njegovem žepu. Tako na devet oddelkov je razčrtan; osem jih je omadeževanih s samimi številkami in tujnimi imeni, in samo spodaj od Murorovega senika gor do onega le hresta je vse čisto in belo. In samo na oni del svetli mesece, na vsem drugem pa leži senca...

Obrnil se je in se zagledal na goreno stran proti slemenu.

"Pečarja sem potisnil torej tja nekam čez rob tam gori, baš čez črno črto, ki loči zemljo od zvezdnatega neba. In tako potisnem počasi vse, drugega za drugim; naprej Podoreha, potem pa druge po vrsti tja čez, in ves ta lepi svet bo čisto in bel, ko bo sijala luna nanj..."

Polagoma, polagoma je pronicala v njegovo okorno dušo, kaplja za kapljico bajne poezije okrog njega... In zahrepenel je, da bi mogel sedeti kdaj mirno na klopi pred hišo in se hladiti brez skrbi po težkem delu v takih hladnih, mehkih nočeh... In še celo ženo bi potem lahko imel, ki bi mu kaj skuhala in ga postregla... In ograjo bi naredil zopet na skali zaradi otroka, da bi ne padel kateri v prepad pod njo.

Vzdihnil je globoko, segel naho po papir v žep in ga razgrnil zopet pred seboj. Veselo, bodreče se mu je svetil v mesečni svetlobi predalček pod drugim... Vsa ta imena in številke so se mu zdele v nerazločni svetlobi kakor črne, žmazane paske, samo spodaj se je bleščalo tako belo in lepo...

Vzdihnil je še enkrat ter se vrnil počasi proti hiši, in zadovoljno mu je obstalo oko na njej. Bela, ponosna je stala pred njim, in okna v nadstropju so se lesketala...

In zakaj bi se ne ženil že prej? Bogatih ne sme vprašati, a Zanjivarjeva Francka bi ga lahko vzela. Čedno dekle je in pridno in okroglih tisoč kron bo tudi imela!

Ustavil se je in pogledal po svojem svetu navzdol. Podoreha bi izplačal. Tako skoro gor do hiše, do tega le jesena, ki ga človek zadene le s kamenčkom, bi bilo potem vse izbrisano!

Vzel je zopet papir iz žepa. Hm, da, do tu... Položil je roko na dolenji rob in meril. Pet celih prstov! Koren in Bukovec sta potem itak le vsak za en prst. Samo po dvesto kron! Hm, ta dva bi izplačal v enem letu, če bo dobra letina, pa bo že pol belega.

In zakaj bi ga ne vzela Zanjivarjeva! Vsi ljudje vedo, da je priden in pameten človek. Cel tisočak si je prihranil v treh letih pri drvarjih, potem ko sta se bila sprla z materjo, ker mu ni hotela prepustiti premoženja in je odšel za to v svet. Kaj more on zato, ako se je vsekal tam in porabil v bolnišnici vse razen onih petih sto, ki jih je moral izplačati takoj svojemu prvemu in najboljšemu upniku, Pečarju!

Prav bi bil storil še bolje, ako bi bil vrzel takrat po materni smrti, ko so ga poklicali domov vse skupaj upnikom in odšel zopet med drvarje, pa začel kako trgovino, bi si bil enkrat prihranil dovolj. Toda, kar je, to je! Nazadnje pa med drvarji, ob sami slabi hrani, v krajih, ko človek ne more cele mesece k maši, v vedni nevarnosti, da te polomi drevo, ali da si presečeš žile, tudi niso bogve kakka nebesa. Če Bog da srečo, si že opomore tudi tu. Vsaj doma je, in streha nad posteljo je njegova! Res, oženil bi se, izplačal Podoreha — je takoj že toliko manj obresti — potem bi si kupil še par prašček in ove, pa bi že šlo na kak način! In ko bo vse izplačano, ne bi bil zadnji v farji!

Da, torej, Zanjivarjeva Francka... Ze v nedejo jo je gledal, kako rdeče in moško dekle da je. Njemu pa se tudi ni treba skriti pred vsakim frkovcem! Štirideset let, kaj bo tisto! Najboljša leta!

Vstal je in pogledal zadovoljno po sobi. Košan je vedel, da ni napačen.

Pipa mu je bila ugasnila, in vzel je iz žepa žveplenke, da bi jo prižgal iznova. A naenkrat jo je vrzel daleč od sebe, da se je slišalo jedva še, ko je padla čez skalo v prepad.

"Tudi tega ni treba!" je zamrmral in izginil v hišo. Ključ je zaskrpal, in potem nobenega glasu več. Samo iz doline je šumela voda tiho in svečano...

Naše življenje je prekratko da bi si zamogli v tem času steči veliko slavi ali neveljavih zaslug; je pa popolnoma dovolj dolgo, da si pridobimo grajo pri izvrševanju slabih del.

(Konec prihodnjšč.)

To in ono.

Velika umetniška slika.

Hrvaški slikar Vlaho Bukovac je dovršil krasno veliko sliko, katero je naročila hrvaška vlada za zagrebsko univerzitetno knjižnico. Slika je 11 m dolga in 5 m visoka in predstavlja razvoj hrvaške kulture. Na sliki so med drugimi v čeznaravni velikosti nashikani Gundulić, Marulić, Zrinski, Drašković, Getaldić, Bosković, Gaj, Strossmayer, Mazuranić, Kukuljević, Senoa, Lisinski, Vraz, Preradović, Rački in drugi. Slika je dovršeno umetniško delo, umetniška dragocenost in se prištevata med največje slike.

Turška glava.

Pred okrožnim sodiščem v Ljubercu se je obravnaval dne 17. pr. m. zelo interesanten slučaj. Obtožen je bil 47-letni Fran Havelka iz Velikega Bechara, ki je bil nazadnje prodajalec zelenjave pri Jablanu zaradi oskrumbe mrlice in prestopka orožnega patenta. Dne 3. julija t. l. so zasačili Havelko v Jablanu pri tem, kako je kazal svojim znancem razne zanimivosti, baje iz balkanske vojne. Med temi zanimivostmi se je nahajal tudi pas s 105 ostrimi patroni in mrtvaška glava. Na vprašanje, kako je prišel do teh stvari, je povedal, da je odšel meseca februarja t. l. kot prostovoljni strežnik na Balkan. Nekega dne se je izprehajal v bližini Osmugupra ter je videl na polju glavo nekega človeka, najbrže nekega Turka. Stopil je tja in sunil glavo z nogo, kakor se je ta prevrnila. Glavo je vzel za spomin s seboj ter jo je v apnenični vodi izkuhal. Glede ostre municije je povedal, da jo je kupil od nekega bolgarskega vojaka, ki se je vrnil iz Turčije. Državno pravdnstvo je bilo mnenja, da je Havelka odsekal pokopanemu mrliču glavo kar tvori pregrešek oskrumbe, glede ostre municije pa je bil Havelka kriv prestopka orožnega patenta. Razen tega pa so našli pri Havelki še 2000 K avstrijskega in bolgarskega denarja ter razne stvari, ki spadajo k opremi vojakov vseh balkanskih armad. Glede denarja se je izkazalo, da si ga je priskrbel pri prodajanju sadja, glede drugih stvari pa ni bilo mogoče ovreči njegove trditve, da jih je kupil. Bolgarski denar, pravi, da si je priskrbel kot strežnik. Sodišče je Havelko oprostil zaradi prekoračenja orožnega patenta pa je obsodilo na 3 dni zapore, ki jih je že odsedel v preiskovalnem zaporu.

Turške grozovitosti.

Kakor se je sedaj dokazalo, so Grki v deklškem liceju v Seresu zaprli 70 Bolgarov, med njimi 10 vojakov in 4 orožnike, ter jih pomorili. Trupla so našle srbske oblasti. Grška konjenica je ropala v bolgarskem mestu Harsovo v okraju Kikiš ter masakrirala starce, ženske in otroke, ki so ostali v mestu. Več kakor 800 rodbin iz okrajev Kešan, Malgara in Uzen-Kepri, ki so pobegnile pred Turki, je dospelo na Bolgarsko. Mnogo rodbin se nahaja še na begu.

Primere iz živalstva v našem govoru.

Vsi narodi na svetu se v svojem govoru radi poslužujejo primer iz živalstva. Ze sveto pismo uči, da treba biti zviti kakor kača in krotak kakor golobljce. V slabih časih tožimo, da je življenje pasje slabo, kadar se nam pa kaj važnega posreči, pravimo, da smo na konju in marsikdo se potem postavlja kakor petelin na gnoju. Marsikak stari osel ni boljši od mladice, ki mu raste šele prvi mah. Kdor pride zvečer z opico domu, ima drug dan mačka in se zvija kakor črv, dasi je drugače močan kakor medved. Junaki so pogumni kakor levi, bojazljivci pa pred lastno senco beži kakor zajec, dasi je drugače počasen kakor polž. Ni posebna umetnost, iz muhe napraviti konja. Zagovede njih ljudi je povsodi najti. Marsikdo spi kakor medved, medtem ko drugi dela kakor konj in je marljiv kakor čebela. V jezi postane človek rdeč kot kuhan rak, če nima ravno polzeve krvi. Lisičjak je navadno kakor cerkvena miš, pa se vendar napihuje kakor žaba. Gorje mu, kogar črv v duši gloje! Pasja ponižnost je dostikrat v zvezi s kačjo strupenostjo. Krade kakor sraka in se počuti v zaporu kakor riba v vodi. Poje kakor slavček, drugače je pa nemuna goska; brenci za ženini, kakor sili muha v vrelo kašo. Orlovski nos je mnogim všeč, oslovska usesa pa niso nikomur v čast. Kdor mačko v vreči kupi, stoji potem dostikrat razočaran in zmeden kakor bik pred novimi vrati. Kdor je zdrav in lačen, je kakor volk, kakšna razvajena gospeca pa samo poskuša kakor ptiček. Kdor ne brzda svojega jezika, mora dostikrat osramočen utihniti in se umakniti kakor polit kužek.

Ponarejene delnice.

Belgijska policija je odkrila veliko goljufijo s ponarejenimi delnicami velike pariške družine za proizvodnjo elektrike. Ponarejalci so igrali na borzah v Bruslju, Amsterdamu in celo v Parizu. V Bruslju so aretirali 6 članov te družbe, v Parizu in v Amsterdamu pa 4 člane. Dalje je policija zaplenila za več kot 1 milijon frankov ponarejenih delnic.

Strašen zločin.

V Kutvenki pri Bilnu je prerezal rudar Ungerman svojemu očetu in svojemu 18-letnemu sinu z britvijo vratove. Nato je zanetil ogenj. Ko se je začel širiti smrad, je prišel k njemu žena, katero je ustrelil. Obležala je mrtva na tleh. Končno je šel

Zoper krč v želodcu

koterega provzročila driska — vzemite

Severovo Zdravilo zoper drisko

(Severa's Diarrhoea Remedy)

ter ne uživajte drugega prvega, nego tople vode. Ta način je zelo uspešen. Poskusite ga in prepričate se.

Cena 25 in 50 centov.

Za rane in odrge

za ureze in užganine, ni boljše nego je

Severovo Zdravilno mazilo

(Severa's Healing Ointment)

To mazilo ima na stotine uporab. Imejte ga vedno pri roki. Nekdaj ga boste rabili.

Cena 25 centov.

Nosni katar,

senena mrzlica in prehlad v glavi se takoj vdajo ninkom

SEVEROVEGA

Mazila zoper katar

(Severa's Catarrh Balm)

Poskusite ga. Ne bo vam žal.

Cena 25 centov.

V lekarnah ali od nas.

W.F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

zločince pod streho in se je, ko se je začelo vnetati podstrešje, na nekem tramu obesil.

Obsojeni vojaki 102. polka.

Iz Sarajeva poročajo: Tukajšnje vojaško sodišče je obsodilo 3 podčastnike in 44 vojakov pehotnega polka št. 102. Ti vojaki so bili določeni v preiskavi zaradi doždevnih demonstracij pri odhodu v Bosno za časa prve balkanske vojne. Vsi so Čehi, vsi so bili spoznani za krive ter obsodeni: podčastniki v ječo od 2 do 3 let, vojaki pa v zapor na 15 do 30 dni.

ZELO VAŽNO za pošiljalce denarjev v staro domovino.

Rojakom, ki pošiljajo svojcem denarje v staro domovino naznanjam, da odpošljem vsako pošiljatev, katera dospe do torka do 2. ure popoldne, še isti dan na pošto, in gre s parnikom v sredo čez morje; za to najraje vzamem najhitrejša parnike. Pošiljatve, katere dospejo do 2. ure v petek popoldne, pa gredo s hitrimi parniki v soboto v Evropo.

To je zelo važno za pošiljalce denarjev v staro domovino. Razume se, da je potreba poslati ali drafte, ali Money Ordre, ali gotove novce; za privatne čeke pa je treba čakati nekaj dni, da se izve, ako so dobri; s tem se vedno nekaj dni zamudi. Zato je tedaj najboljša posluževati se draftov; Money Ordrov; denarje v gotovini do zneska \$50.00 pa je pošiljati v registriranih pismih.

Rojaki, uvažujte to in vedno, boste dobro in sigurno postopali.

Pošiljatve je nasloviti:

FRANK SAKSER

82 CORTLANDT ST.,

NEW YORK, N. Y.

Podružnica: 6104 St. Clair Avenue, N. E., Cleveland, O.

Razne zanimivosti.

Nekdaj in sedaj.

Vsakdo se bo še spominjal, kako divjo gonijo so v času anekdote krize uprizarili nemški listi proti srbskemu kraljeviču Džordžu. Vsa mogoča zločinstva so mu podtaknili, slikali so ga za krvoločnika ter ga proglašali za blaznega in perversnega. Od tega časa so potekala pičila štiri leta. Sedaj pa piše specialni korespondent dunajski "Die Zeit" o istem primeru: "Ranjeni vojak in častnik, s katerimi sem govoril v bolgarski vojaški bolnišnici, so mi mnogo pripovedovali o junaštvu princa Džordža. S puško v roki se je boril na najbolj izpostavljenih mestih sredi najhujšega ognja. Ob strani polkovnega poveljnika je hladnokrvno vztrajal v najgostejši toči šrapnelov; konj, ki ga je jahal, mu je bil ustreljen pred telesom, ravnodušno je skočil na drugo ga vstajal v bojni vrsti do zadnjega. Z navdušenjem pripovedujejo vojaki, kako požrtvovalno je prišel srbel za ranjenec, katere je reševal in nosil iz bojne vrste, zastavljajoč pri tem svoje lastno življenje. V armadi krožijo najrazličnejše legende o brezprimernih junaštvih kraljeviča Džordža, ki je postal poseben ljubljenec vojakov." — Tako piše sedaj o princu nemški list, ki ga je pred leti še proglašal za krvoločnega, perversnega slabika, isti prične pa se sedaj izkazati za takega junaka, da so nemški listi primorani peti mu slavo. Kako se spreminjajo časi in nazori nemških listov z njim!

Kako zdravijo na najnovejši način gluho.

Dr. Hamin v Braunschweigu zdravi gluho tako-le: S posebno pripravo se pregreje z elektriko usnena votlina. Uspeh se takoj pokaže, ko se prvič uho operira in se stanje vedno bolj izboljšava. Bolniki čutijo med zdravljenjem toploto. Posrečilo se je na ta način ozdraviti gluhost, ki je dalje časa trajala.

Kaj razumevajo Nemci pod besedo kultura.

Kakor poroča "Vossische Zeitung", je predaval te dni v Berlinu raziskovalec Groclanda Kristjan Leden pred odličnim občinstvom o ljudstvu Eskimo. Navažamo predavanje dobesedno: "Eskimo so jako skromni ljudje, kateri bivajo v nerodovitnih ledenih pustinja Groclanda okoli Melville. To malo plemo, katero šteje le nekaj sto glav, stoji etično na višji stopinji nego mi kultivirani ljudje. Ti krotki zemljani, oblečeni z medvedovimi kožami, nimajo v svojem jeziku nobenega izraza za psovke. Laži, tatvine in goljufije tam ne trpijo. Plen posameznika je lastnina celga plemena. Vključ te krotkosti so enega prav mlo umorili, kateri je pohujšal s svojo lažnjivostjo cel rod. Ako umrje porodnica, se otrok se izpostavi, ker ni mleka. Starec, kateri ne morejo več dohajati mlajših, izpostavi na ledenike, da zmrazijo ali pomorijo lastnorodno. Ako kdo zahteva, da ga umore, se smatra za sveto dolžnost, izpolniti mu to željo. Stvožen moških je dvakrat večje nego žensk, in zato ni tam ženskega vprašanja. Najstarejši devici so stare 16 let. Postavnega zakona ni, a vendar se živi srečno. Ako se poda možki na lov, si izmenja svojo staro ženo. Boga poznajo malo, docela neznani so jim hudobni duhovi. Ti ljudje, kateri ne znajo čez dvajset šteti, so večji in pogumnejši lovci, kateri imajo sebe za višja bitja nego bele ljudi, katere štejejo napol k živalim. Berlin ljudem se smejejo, ker gredo s puško na medveda; imajo namreč vsakega za strahotepe, kateri se poslužuje drugega orodja kakor sulice. Za zidanje snežnih hiš je kulturni človek nezmožen, ako mu ne gredo Eskimo na roko. O štetju in o starosti imajo čudne pojme. Nihče ne more biti stariši nego 24 let. Imenovanega raziskovalca so šteli za starega 60 let, ker je imel brado. Neka stara ženska je dejala, da mora biti tudi ona tako stara, ker ji ne tekne več njene uši. Jedo namreč svoje uši po reku: "Poje naj se, kar ujeđa". Tako se je glasilo predavanje Kristjana Leden pred odličnim občinstvom v Berlinu. Ne moremo braniti nemškemu občinstvu, da obudujejo ljudstvo, katero izpostavlja svoje navoroženke, mlo usmrti lažnjive in umori svoje onemogle starce. Prav nič se ne čudimo, da hvaležni odlični Nemci ljudstvo, katerega dekleta občejujejo z moškimi,

že v 12. etu in katerega možje zamenjajo svoje stare žene z mlajšimi. Kultivirani Nemci moramo verovati, da je na višku kulture ljudstvo, katero nima samo uši, ampak celo s lastjo uživa svoje uši. Ne ugovarjamo odličnim Nemcem v Berlinu, ako majo tisto vzor-plene na Groenlandu, za višje nego so sami. In ker vemo, da se Nemci tako radi pobahajo s svojo doslednostjo, pričakujemo, da bodo vsi nemški listi kmalu polni slavošpevov na tista zmagovalna balkanska ljudstva, katerim so do danes očitali uživost, umore starecev in zlorabo žensk in deklet.

Reparski umor v železniškem vozu.

Med Frankobodom in med Darmstadtom je ustrelil neznan zločinec trgovca Brechnerja. Pleškava je dognala, da je hotel iti Brechner, ki je Avstrijec, na stranišče. Ko je odprl vrata, ga je napadalec ustrelil od zadaj, ga nato oropal in skočil hžkotne pred prvo postajo, ko se je začel vlak ustavljati, skozi okno iz voza.

Smešnost v tragiki.

V tragiki balkanskih vojen ne manjka komične epizode: Enver begova ekspedicijska v Odrin. Z 9000 možmi je napravil carigradski haremski junak pot v Odrin s tako hitrostjo, da je prekosil celo panični beg Turkov, ko so se umaknili izpred Odrina. Turški junaki so napravili takrat na dan po 80 km. Temu je kriva, in prav je, da se javno pove, slovanska ošabnost. Drugih posledic, bog ve, če ne bo imelo to bezlanje Enver bega in njegovih vojakov. Upajmo, da bo tragično samo za njega in da bo prekosil samega sebe v hitrost, ko bo moral pobrati zopet sila in kopita. Ze se je tudi slišalo, da je poslala Porta v okolič Odrina posebne sle, da naj pride Enver beg nazaj, Porta namreč ni vedela, kam je Enver beg s celo armado izginil. Sli pa so se vrnili v Carigrad, — Enver bega niso dohiti. Počakali ga bodo v Carigradu. Tudi vloga, ki so jo igrale velesile, takozvani evropski koncert, ima svoje smešne strani. Velesile so smatrale Turčijo za popolnoma azijsko državo, pokazalo pa se je, da se je že mnogo naučila od Evrope. Velesile so pri zeleni mizi vzele Balkanski zvezi Dardanele in Marmarsko morje in so mislili, da bo Turčija sedaj, ko so ji podarile kos zemlje, ki bi je Turčija iz lastne moči ne bila mogla nikdar zopet priboriti, zopet mirno zaspala, kakor je to navada pri evropskih diplomatih, na katere naj čakajo celo balkanski narodi, ker imajo gospodje svoj dopust. Ni brez pomena, da je vodja sedanjega turškega tolajstva oni Enver beg, ki je usmrtil bivšega vojnega ministra in ki je prisilil sultana, da je prišel z novo vojno, ko je bil že sprejel mirovne pogoje. Turčija, v kateri vedre in oblačijo Enveri, pač ni upravičena, da obstaja in če se velesile že tresejo pri misli, da bi mogel zasesti v Carigradu Slovan, pa naj postavijo tja kakakega polomljenega srednjeevropskega grofa, njemu pa naj postavijo par varuhov. Ko bi hotela Evropa le enkrat izjemoma misliti!

Kraj pripoveduje Essad paša o predaji Odrina.

"Albanska korespondenca" objavlja razgovor Essad paše o predaji Skadru. Essad paša pravi sledeče: Niti trenutek nisem na misli, da postanem vladar Albanije. Skader sem predal: 1. ker nismo imeli več živili; 2. posadka je bila popolnoma utrujena; in 3. imeli smo ob predaji le še za pol ure municije. Ko sem vse te okolnosti pretehtal, sem prej sklenil, da izpadem 3. aprila z vso posadko, da se prebijem čez Taraboš v Spico, kjer bi se bil predal na avstrijskem ozemlju avstrijski vladji. Svoj načrt sem opustil, ker so me častniki, ki so imeli svoje rodbine v Skadru, in Skadrcani, ki so se bali, da jih pričlo Crnogorci klati, naprosili, da naj ga opustim. Ker so mi Crnogorci stavili pogoje, ki moje vojaške časti niso žalili, sem jih sprejel.

Car Ferdinand in pipa starega Bolgara.

V nekem angleškem časopisu čitamo: Za prve balkanske vojne je daroval car Ferdinand nekemu podčastniku, ki se je pri obleganju Odrina prav posebno odlikoval, krasno pipo iz morske pene. Toda vojak ni bil menda prav vesel tega daru. Ko ga je car vprašal, zakaj je odgovoril: "Mislim

na čas, ki poteče, predno bo ta pipa dobro zakajena. Sem že star in gotovo ne bom dočkal, da bi se razveselil temno sive barve, ki da šele pipi pravo ceno". Kralj ni na to odgovoril, vzel je pipo ter izdal ukaz: "Vsakemu vojaku, ki noče biti zaprt, je strogo prepovedano kaditi iz druge pipe nego iz one, ki mu jo je dal car na razpolaganje. Za tobak je poskrbljeno". In tako je potovala pipa iz enih ust do drugih ter bila kmalu lepo zakajena. In ko je minulo štirinajst dni, je car poklical onega podčastnika ter mu zopet daroval pipo. Na pipi je bilo napisano: "Zakajena do črnosive barve v dveh tednih na ukaz carja Ferdinanda".

Eldorado tatov.

Predstojnik odeskega detektivnega oddelka je dal odeskim žurnalistom na dispozicijo senzacijske odkritje, da je v Odesi najmanj 30.000 tatov. Na sto prebivalcev odpade torej šest dolgo-prstnežev. In med sto tatovi je baj zopet dvajset žensk. Tudi otroci so čestokrat dobro izvežebani v tem obrtu, tako da je dovolj preskrbljeno za naraščaj. V raznih beznicah v Odesi so baje cela skladišča ukradenih stvari, ki so se pokradle predvsem v poletnih mesecih. Poleti odhajajo meščanske rodbine na deželo, tatovi po v mesto. Kakor je sporočil predstojnik detektivnega oddelka, se odeski policiji posreči tupatam jako izdaten lov. Tako je meseca maja letošnjega leta ujela odeska policija 946 tatov. Vohče je policijski uradnik slikal Odeso tako, kakor bi bila največje tatinsko mesto na zemlji.

Največja katoliška delavska organizacija.

je Katoliško delavsko društvo v zapadni Nemčiji. Ta organizacija ima 1114 društev, v katerih je 204.149 članov. Lansko leto je bilo 9.982 shodov, na katerih je bilo 9.318 predavanj. V poučnih tečajih je bilo 2.355 predavanj. Za žene in dekleta je bilo posebej 826 shodov. Organizacijsko glasilo "Westdeutsche Arbeiterzeitung" ima 180.000 naročnikov. V društvenih knjižnicah se nahaja 38.204 knjige. Društvene hranilnice imajo nad 4.375.857 mark premoženja.

Pripoznanje greha, ali napake zahteva več poguma kakor izvršitev iste.

NE OZIRAJTE SE na to, kar drugi povedo, ampak pridite in prepričajte se sami, KAKO LETINO IMAJO FARMARJI.

na farmah, katere smo mi prodali, ne samo v Wausauke, Wis., ampak tudi v sosedni slovenski naselbini Crivitzu in vsej tej okolici.

Vincenc Petrovič iz Johnston City, Ill., kateri je bil tukaj v sredi meseca julija in se na lastne oči prepričal, kako letino imajo tukajšnji farmarji v primeri z onimi iz južnega Illinois, se ni mogel načuditi rodovitnosti te zemlje, dobremu in ugodnemu podnebnju in zdravi in čisti vodi. Navdušen je vzel s seboj nekaj vzorcev, da jih pokaže svojim prijateljem. In prejeli smo pismo od njegovega prijatelja Josipa Remitz, v katerem nam piše med drugim sledeče: "Dam Ti vedet, da sem govoril s stricom in Petrovičem in sta mi pravila, da sta prav zadovoljna. Tudi sem videl stvari, ki sta jih prinesla iz Wausauke in kar nisem se mogel dovolj načuditi, da je tako dobro zraslo in obrodilo v takem malem času, zatorej Ti povem, da sem res zadovoljen..." (Remitz je od nas kupil farmo v aprilu.)

SEDAJ JE ČAS, da si pridete ogledati ta svet, ravno sedaj, ko je malo žito v klasju, ko je druga kosnja skoro zrela, ko vidite kako drevesa rde in koliko krompirja sme farmar pričakovati. Južne države so uničene od prevelike suše, vsa letina izgleda slabo. V Marinette County smo imeli dosti dežja celo leto. Letina dobro izgleda in farmar se veseli obile žetve. Pašniki so lepi, zeleni, koruza je temno zelena, žitna polja izgledajo kot morski valovi. Take rejene in debele živine malo kje najdete, kot ravno tu.

Kdor misli kupiti farmo, divji svet ali pa se obdelano s poslopji, naj pride sedaj ali pa piše za natančna pojasnila.

ADOLF MANTEL,
133 W. Washington St.,
Room 1007, Chicago, Ill.
Telefon: Franklin 1800.

Za smeh in kratek čas.

KORISTI ZA VAROVANJA.

Zena: "Oh kaka nesreča se mi je pripetila! Vsa puranova pečenka se mi je v kuhinji prišmod la in sežgala." Mož: "Bodi le potolažena, saj sva zavarovana proti ognju. Dobila bova morda že odškodnino zato".

Času primerno.

Ko se je mudil pred nekaj tedni predsednik Poincare na obisku pri angleškemu kralju v Londonu je spal v nekem velikem in znanem hotelu.

Ravno v trenutku, ko se je spravil Poincare k počitku, je pogledal njegov tajnik pod posteljo.

"Čemu pa gledaš tu doli?" ga vpraša Poincare, "Videl bom, če ni skrita tudi tukaj kaka angleška sufragetka".

Postscriptum.

Dijak piše svojim staršem za denarno podporo: ko je že prvo pismo oddal na pošto je pisal staršem sledeči postscriptum po razglednici:

"Zjutraj me je bilo v resnici sram, da sem vas prosil samo za \$10, tekel sem takoj na pošto da bi dobil ono pismo nazaj — a bilo je že prepozno. Torej ponavljam svojo prošnjo še enkrat za \$20. Vaš zvesti in hvaležni sin Karel".

PRED KOSARNO.

— "Ela, ali se tebi bolj doadejo huzarski vojaki kakor pa dragonec?" — "Najraje imam domobrance, ker so vedno doma".

Pri fotografu.

Kmetič: "Torej ta skupina je gotova. Koliko pa stane en dueat slik?" — "Prvi dueat \$5, drugi \$4, tretji pa samo \$2.50".

Kmet: "Naredite mi torej šest slik tretjega dueata za \$1.25".

Dober izgovor.

Mlada žena svojemu možu: "Vidiš, komaj sva 8 dni poročena, pa že siliš h Keburu na domačo zabavo?"

Mož: "Jaz bi le povedal članom ondotnega omizja, kako neizmer-no da sem srecen s teboj".

Iz vzroka.

— "Čemu se je pa pravzaprav tvoj stric sedaj poročil z vdovo morilec N. katerega so zadnjič o-besili?"

— "Iz gotovega vzroka. Bil je preje že dvakrat poročen z vdovami, pa so mu vedno predbacivale vrline svojih pokojnih mož".

Upravičeno veselje.

"Tvoja žena ti je že zopet ušla z novim boarderjem? Ali ni to nad vse žalostno in senzacijsko?" — "Ni žalostno, in nič senzacijsko. Saj mi je 5 krat utekla tako, da sem že te žalosti kar vesel".

PREVIDEN DEČKO.

Joško: — "Papa, ali imate za en kvoder drobica? Rad bi si kupil sladoleda". — "Kje si pa dobil toliko denarja?" — "Neki gospod mi ga je dal, ki je poljubil sinoci za hišnimi vrati našo Emilijo, pa mi je rekel, da ne smem tega materi povedati".

Prijetna vest

ZA VSAKO SLOVENSKO DRUŠTVO V ZJEDINJENIH DRŽAVAH OB TEM ČASU SPLOŠNE DRAGINJE JE, DA NAŠA ...

slovenska unijska tiskarna računa se vedno najnižje cene za vse najboljše društvene in trgovske TISKOVINE. Tisoče zahval slovenskih društev po Ameriki, katerim smo tiskovine izgotovili, nam je velik dokaz, da smo ustregli že tisočim društvom.

Mi izdelujemo društveni papir, kuverte vseh mer, bolniške liste, pravila, prošnje za vsprejem, plačilne knjižice, vse tiskovine za veselice. Ako imate sploh kako tiskovino, pošljite jo nam, in od nas dobite točen odgovor, koliko stane, delo je narejeno v najkrajšem času v vašo popolno zadovoljnost. Pišite po cene.

Prva slovenska unijska tiskarna

CLEVELANDSKA
AMERIKA,
6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja belih vin po 70c. gallon
crno vino po 50c. " "
Drobnik 4 galone za \$11.00
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
4 gal. (soček) za \$16.00
Za obilno naročbo se priprave

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

Phone 246.
FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najboljše žganje te-
izvirne smotke — patentovana zdrava
vila
PRODAJA vošne listke vseh prekomor-
skih črt.
POŠILJA denar v star kraj sanesljivo
in pošteno
UPRAVLJA vse v notarski posol spada-
joča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Jednotini in Zvezini znakov.

Srednja velikost, zato pa dobro blago in po ceni. En znak stane 15c, 12 pa za \$1.10; zlate znake prodajam pa po \$1 kos. Znak imam prirejene kakor gumbi, ali pa kakor igle za kravate. Imam pa tudi v zalogi priveske vsakovrstnih znakov. Cena priveskom z znakom na eni strani je \$1.75 in na obeh straneh po \$2. Na željo napravim na vsaki strani drug znak. V zalogi imam sledeče znakov: K. S. K. J., J. S. K. J., Sv. Barbare v Forest City, Pa., S. N. P. J., S. S. P. Z., S. D. P. Z., S. D. P. D., H. S. Z., Z. S. Z., H. Zajednice v Ill., N. H. Z. Male zneske pošlje se lahko v poštnih znamkah. Naslov za znake je:

M. Pogorelc,
box 226 WAKEFIELD, MICH.

Naslov za drugo trgovino je:

M. Pogorelc,
29 E. Madison St., Room 1112
CHICAGO, ILLINOIS.

V ZALOGI

imamo importirane slovenske grafofonske plošče in vseh vrst grafofone, istotako tudi ure, verzičice ter vse v to stroko spadajoče predmete. Zahtevajte cenik!

A. J. Terbovec & Co.,
P. O. Box 25, Denver, Colo.

NAŠ GOSPODAR.

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in veča za vse leto samo \$1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših gi-banjih in zanimivosti iz celoga sveta. Pošljite denar na:

Naš Gospodar,
2616 S. Lawrence Avenue,
(10-8 v 2 d) Chicago, Ill.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

BRADDOCK

Prispele: IVAN GHER, 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Predsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Ely, Minn., Box 541.
Glavni tajnik: GOS. L. BROZIC, Ely, Minn., Box 484.
Pomoćni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1504 22. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 155.
Kazenski: ALOJŠ VIBANY, Lorain, Ohio, 1708 E. 8th St.

VRHOVNI ZDRAVNIKI

Dr. MARTIN E. IVEC, Joliet, Ill., 309 N. Chicago St.

NADZORNIKI

ALOJŠ KOSTELIC, Saldo, Colo., Box 533.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 - 7th St.
PETER SPERHAR, Kansas City, Kans., 432 No. 6th St.

POROTNIKI

IVAN KERZINNIK, Bardonia, Pa., Box 133.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOCHVAR, Pueblo, Colo., 1319 Miller Ave.

Vsi kopiji naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne priloge pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Naznanilo in priporočilo.

Braddock, Pa.

Ker dobivam več pisem od krajevnih društev, da so volili delegata za deveto glavno zborovanje J. S. K. J., da pa niso imela števila tridesetih članov skozi celo leto in vsled tega niso opravljena poslata delegata, naznanjam tem potom vsem društvom, da bode moralo tako društvo samo plačati stroške ali pa delegat sam. To naj si zapomnijo vsi, da ne bode potem nepotrebnih sitnosti. Toliko v prijazno poznanilo!

J. A. Germ, gl. preds. J. S. K. J.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli so v Ljubljani: Marija Sajovic, žena mizarkega pomočnika, 42 let. — Fran Gradolnik, poljski dinar, 39 let. — Ivan Petrič, hlapec-hiralec, 84 let. — Josip Mrhar, rejencec, 3 mesece. — Marija Blažič, zasebnica, 72 let. — Marija Pintbach, rejenska, 10 tednov. — Bruno Pehani, 14 let.

Novice iz Jesenice. Umrli je dne 31. julija zvečer posestnik in lesni trgovec Josip Kljinar, bivši večletni župan. Zupanoval je celih 15 let, za časa, ko se je gradila železnica. Kot župan je bil mož na svojem mestu, ni tiral v uradu politiko, uslužen in pravičen vsem ter vsled tega priljubljen v vseh krogih, kar je najjasneje pokazal njegov pogreb. — Dne 6. avgusta je umrl v ljubljanski bolnici tukajšnji nadučitelj Josip Sedlak, kamor so ga prepeljali ravno pred 14 dnevi. — Šest mesece star otrok tukajšnjega tovarniškega delavca se je zadušil v zibelki. Zjutraj so ga našli ležati na ustih mrtvega.

Nova sirarna. V Prevolah pri Preserju, okraj Borovnica, je otvoril domačo zasebno sirarno in mlekarno Fran Jesenovec.

Strela je udarila dne 6. avgusta pred 9. uro dopoldan v hlev posestnika Fr. Hribernika, po domače Zidančka, v Virmasah pri Skofji Loki. Hlev, ki je bil šele lansko leto dogotovljen po novem, modernem načinu, je popolnoma zgorel, ostalo je še samo zidovje. Stal je posestnik menda okoli 15.000 K. zavarovan pa je bil le za polovico te svote. Pogorela je tudi vsa krma, in sicer okoli 40 voz sene in detelje, živino pa so vsi rešili, samo kobilo je puh strela nekoliko omanil, da so jo morali s silo spraviti iz hleva. Na pomoč so prihitela bližnja gasilna društva, in sicer iz Zabinice, Godešice, Skofje in Stare Loke. Rešiti poslopja ni bilo več mogoče, zato so omejili pomoč le na sosednja poslopja. Res, strahotna huda stvar je ogenj; dve leti se je gospodar trudil, oženj pa mu je pokončal vse v dobri uri. Dasi je posestnik eden med najbogatimi kmeti v škofjeloški okolici, bo vendar ta udarec težko prebolel.

Ubegli tatovi. Pri sodišču v Mokronogu so bili zaprti trije mladi a zelo zreli tatovi. Dne 6. avgusta bi morali biti po žandarmeriji odpeljani k okrožnemu sodišču v Novem mestu. Toda zjutraj je žandarmerija videla, da so sodni zapori prazni ter da so ptički srečno ušli iz kletke. Splezali so po dimniku na streho in od tam po žlebovih v zlato svobodo. Jecanja ne zadene nobena krivda. Ta slučaj pa je zopet pokazal, kako nujno je potrebno preskrbeti za ječe druge prostore, kajti tekom dveh let je pobegnilo iz ječe že šest oseb. Sicer pa te stare, za duhle in neprikladne ječe absolutno ne odgovarjajo sanitarnim zahtevam.

Pretep za prazen nič. Kakor se naši ljudje dostikrat pravdajo za oslovsko senco, tako se večkrat stepejo, pa ne vedo zakaj. Slično se je zgodilo tudi v tem slučaju: V neki gostilni v Novem kotu pri Sodražici je pilo več fantov, dasi bi bili že davno lahko nehali piti, ker so se ga nalezili že tako preveč. Toda vince sladko jim je dišalo hudo in začeli so ugibati, koliko bi kdo spil, da bi nič ne odstavil posode od ust. Ta je rekel tako, oni drugače. Krojač Ljotze Arko se je povsod do trditve, da bi spil pol litra vina na tak način. Navzoči Janko Cimpršek je takoj poklical tri litre vina in zahteval, da mora Arko izpiti cel liter vina na dušek, kakor je obljubil. Arko se je branil, ker je obljubil spiti le pol litra vina, ne pa cel liter. To je z Cimprška tako ujezilo, da je z veliko močjo dvakrat udaril z nekim orodjem Arko po glavi, da mu je prebil glavo in so morali dati Arko v bolnišnico v Ljubljano. Škoflec je menda iz strahu pred kaznijo izginil od doma, pa nihče ne ve, kam je šel.

ŠTAJERSKO.

Legar in stanovanja v Trbovljah. Zadnji legar je napolnil graško namestništvo, da je poslovala uradnega zdravnika dr. Bussona v Trbovlje preiskat ondote razmere ter predlagati, kaj naj bi se ukrenilo, da se odstranijo nedostatk in asanira občina. Dr. Busson je podal obširno poročilo, ki je zelo zanimivo. Seveda je ta zanimivost prav žalostna. Beseda uradnega zdravnika se ne bo mogla očitati ona tendenčnost, ki jo radi podtikajo drugim opisom. Zato podajamo nekatere njegove podatke, ki razgrinjajo strašno sliko. Ker ni zadostnih kletij, drvarnice in prostorov za premog, napravljajo ljudje za delavskimi hišami sami na najprimitivnejši način lesne bajte, v katerih ne shranjujejo le hišnih predmetov, ampak nastanjajo tudi domače živali. V Retju je cela kolonija takih nesnažnih zgradb. Te razmere še poslabšava okolnost, da ni urejeno odstranjevanje in shranjevanje odpadkov. V hišah št. 51 in 67 na Lokah, kjer je bilo več slučajev legarja, so se dogladi slednji nedostatk: Hiši sta stari in nastanitev je veliko pregošča. Družina H. z 11 osebami ima 2 sobi s 4 posteljami; družina M. s 6 osebami ima eno sobo z dvema posteljama na razpolago! Družini K. in N., vsaka s 6 osebami, imata po eno sobo s 3.8 oziroma 4 m širine in le 2.6 m višine! Po štiri take družine imajo eno skupno kuhinjo s 4 malimi ognjišči, odkoder je vhod v vsa štiri stanovanja. V hiši št. 51 stanuje v podstrešni sobici, ki nima okna, eno odraslo dekle in dva odrasla fanta v dveh posteljah. Ravno skozi to izbo gre stranišna cev! Podobne razmere so pri družini J. V. takozvani "stari soli" in v

"stari steklarni" na Retju stanuje okrog 100 oseb. Ti dve hiši, ki sta bili zgrajeni za druge namene, nikakor ne izpolnjujeta pogojev stanovanjskih hiš. Hodniki in nekatere fantovske sobe, ki so še prenapolnjene, so tako temne, da morajo biti celo ob jasnih dneh umetno razsvetljene. V teh sobah so številne postelje le po 1.25 m široke, ki pa služijo kot dvojne postelje po dvema fantoma. Sože so večinoma zelo nečiste, odeje so polne nesnage. V gornjem nadstropju ima 58 fantov le dva škaf za umivanje! V nobeni hiši ni vodovoda. Vsak škaf se mora posebej prinašati. 60 fantov v "stari soli" mora hoditi v neko stransko hišico, da se morejo umivati. V "stari steklarni" je za 72 strank po en kotel za pranje; razen tega je v obeh pralnicah še domača pekarna. Po dve sobi sta po dolžini ločeni z zidom, tako da ima vedno le prednja luč skozi okna, zadnja pa je vedno v poltemi. Obe hiši sta last trboveljske družbe. Tesno zgrajene hiše na št. 1, 2, 50, 58, 59, 60, 61, 62, 80 na Retju nimajo ne kleti, ne jame za pepel, ne kakšne pitne vode. Vse te hiše odkladajo odpadke na prsto ali pa v trboveljski potok. Vse skupaj veže kanalizacija z eno samo greznico, ki se pretaka v trboveljski potok. Raznatega se iztakajo v greznico samo trije studenci. Neposredno poleg greznice se izliva v vežo Dretovote gostilne studenec, ki je nedvomno tako kakor številni na hribu izvirajoči in od prebivalstva za pitno vodo rabljeni studenci v zvezi z onimi vodnimi toki, ki gredo v stranišča. Kadar je malo vode, se odtoč lahko onesnaži ves obvod studencev, ker odteka gnojnica nazaj. Velik del navedenega se nanaša na hiše, ki so last trboveljske premogokopne družbe. Toda tudi v občinskih hišah so razmere jako slabe. — Človek bi mislil, da je to poročilo iz Afrike. Pa ni. Tako stanujejo ljudje v Trbovljah, na Štajerskem, sredi evropske kulture, pa ne v vagabundii, ki morajo biti veseli, če pridejo sploh pod streho, ampak ljudje, ki delajo, tvegajo danjdan svoje življenje; ljudje, ki so s svojimi rokami znesli milijarde na kup. Njih "gospodarij" stanujejo po palačah in ne bi dali svojimi posm takih stanovanj. Za delavce pa so dobra!

Umrli je v Mariboru učitelj, va vdova in hišna posestnica gospa Jožefina Kranjc.

PRIMORSKO.

Koce v Trstu. V zadnjem času so v Trstu konstatirali sedem slučajev koz. Štiri osebe so umrle. Začetkom meseca julija je obolel neki delavec ter kmalu nato umrl. Začetkom so mislili, da gre le za posamezne slučaje, toda kmalu so se pojavili nadaljni slučaji. Dne 28. julija je obolel delavec v plinarni, Dubini, ter čez par dni umrl. Pravijo, da se je inficiral s tem, ker je v neki ladji pobiral ostanke. Drugi dan so morali sprejeti v Magdalensko bolnico neko 12letno deklico. Dne 30. julija je obolel neki delavec v "Stabilimento tecnico", Friderik Gerzelj. Par dni pozneje so morali prepeljati v infekcijsko bolnico nekega cestnega poletarja, ki se je inficiral, ko je vozil odpadke iz hiše umrlega Dubinija. Umrli pa sta tudi dva majhna otroka. Najbrže je pa še več slučajev, ki niso bili naznanjeni. Zdravniki so vobče mnenja, da so epidemijo zanesli Turki. Bosanci in ruski izseljenci, ki so se vozili skozi Trst in ki so bili mnogokrat brez kontrole in brez zdravniškega nadzorstva. Sanitetne oblasti so vse potrebno ukrenile, da se epidemija ne razširi. Kdor pa pozna grozne stanovanjske razmere, ki vladajo v nekaterih delih mesta, ne more prav verjeti, da bodo take sanitetne odredbe mnogo pomagale. Bil bi pač že skrajni čas, da bi se kamor, ki vlada na magistratu, vsaj nekoliko začela zanimati za kaj drugega, nego samo za to, kako bi vlačila svoje brate iz blažene Italije.

Laški regnicoli — blagoslov za Trst. Tržaški Lahi kaj radi vabijo v Trst svoje drage brate iz Italije. Toda ti ne znajo prav ceniti te gostoljubnosti. Krađejo, tupatam tudi kakega svojega brata nekoliko osuvajo z nožem itd. In tako je morala tržaška policija pred kratkim zopet nazaj v blaženo Italijo poslati osem takih laških bratov.

Maščevanje ljubosumnega ljubimca. Iz Trsta poročajo: V ulici Sporcavilla št. 2 se je dogodil dne 5. avgusta zvečer atentat vsled ljubosumnosti. Prejšnji ljubimca 23letne prostitutke Kornele Ricolini je tej z britvijo zadal 16 cm dolgo, od levega ušesa do brade segajočo rano, nakar je pobegnil. Ranjenko so prepeljali v bolnico.

Življenja sit knetovalec. Kmetovalec Ivan Feltrinda iz okolice Cerknega je sklenil račune o svojem življenju in je segel po puški. Pomeril si je cev na desno senco, pa se ni usmrtil. Prepeljali so ga le hudo ranjenega v Gorico v bolnišnico, kjer so konstatirali, da bo ob oko. Feltrinda je 40 let star in ima mnogoglavno rodovino. O vzrokih, ki so ga gnali v smrt, mož ne mara govoriti.

KOROŠKO.

Napad na avtomobil. Iz Beljaka poročajo: Ko je vozil sofer R. Travnenik gostilničarja Ravtarja dne 4. avgusta ob 9. zvečer proti Beljaku, je naletel na cesti na štiri do 6 m dolge in debele droge, ki so bili položeni čez cesto. Avtomobil, v katerem je bilo več pasazirjev, je bil v polnem diru. Le soferju se je zlahkalo, da se ni zgodila večja nesreča.

DOKAZANA RESNICA.

Če ste že gledali za svet vseh povsod, zakaj bi ne prišli pogledat tje, kjer je danes že veliko slovenskih farmerjev! Tam vidite na svoje oči, kako lepa polja so. Tam govorite s svojim rojakom farmerjem, pa ga vprašate o vsem. Tam se lahko na svoje oči prepričate, kako lepa polja so si napravili farmerji v teku par mesecev. In skoro vsi so začeli s tako majhnim denarjem, da bi ne shajali nikjer kot shajajo tam, kjer v resnici raste vse, da človeka veseli, kamor pogleda. Tam se boste lahko prepričali, da je polno studencev, zdrav, gorak kraj, ki nikdar ne trpi od suše. Pridite in prepričajte se sami! Mi ne pošiljamo velikih hrup v javnost, ker veljajo velike denarja, pač ne sporočamo javnosti, da so vsi naši farmerji zadovoljni in to je glavno. O vsem drugem pa se prepričate sami lahko, če pridete do nas, pa gremo skupno pogledat. Tam lahko pogledate in poizveste vse od svojih rojakov farmerjev, pa se bodele kmalu prepričali, da se ne hvalimo sami, nego da nas hvali zemlja, kraj in naši farmerji.

Pridite, dokler je prilika, dokler morete še kaj kupiti! Ne odlašajte na jesen in pomlad, ampak pridite zdaj, da ne pregledate samo zemlje, ampak tudi, da vse izvrstno raste in vse bogato obrodi. Krže Mladci Land Co., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Pišite in pridite vselej na ta naslov in nikamor drugam ne.

Samo za možke.

ROJAKOM: Vi in vaši prijatelji ste ugodno vabljeni, da posetite mojo znanstveno galerijo, 461 Sixth Avenue, blizu 28. ceste v New Yorku. Na tem mestu sem razstavil umetniška in klorarska dela, izvršena od slovenskih umetnikov, ki k-žejo različne organe telesa v zdravem in bolnem stanju.

Tu lahko študirate izvor in razvoj človeškega plemena od zibelke do groba ter vidite tudi zelo interesantne nenormalnosti, kuriozitet in monstruozitete.

Ura, katero prebijete med gručo teh krasnih modelov, vam ostane v spominu vse dni življenja.

Tu lahko študirate posledice bolezni in pregrešnosti na naravno velikih modelih. Izkušen slovenski tolmač je vedno pripravljen, da odgovori na vsako vprašanje. Galerija je odprta vsaki dan, tudi v nedeljo in praznike, od 8. ure zjutraj do polnoči.

VSTOP PROST. 461 Sixth Avenue, near 28th Street, New York, N. Y.

Krasne stroje prav poceni. Pošiljamo naravnost iz tovarne. Novi slovenski rekord. 12 pesem zastoni. Pišite po krasen cenik. Transatlantic Co., 72 Cortlandt St., New York, N. Y.

MLADI MOŽJE

STARI MOŽJE

MOŽJE SREDNJE STAROSTI.

Možje, ki se nameravajo ženiti — možje, ki boleha — možje, ki so bili nezmeri, prestrastni in ki so prevgnani; možje, ki so slabi, nervozni, uničeni in kateri so dosegli starost, ko ne morejo več polni mri uživati sladkosti življenja. Vsi ti možje morajo pisati po našo brezplačno knjižico. Ta knjižica pove, kako možje uničujejo svoja življenja, kako zbolijo in zakaj se ne smejo že niti dokler so v takem stanju.

Ta knjižica v lahko razumljivem jeziku pove, kako se na domu, privatno, tajno in z malimi stroški temeljito ozdravi zastrupljenje krvi ali sifilis, triper, slabost, splošna oslabeleost, zguba spolne moči, nočni gubitek, revmatizem, organske bolezni, želodec, jetra, mehur in ledvične bolezni.

Tisotno mož je že zadobilo perfektne zdravilo, telesa meč in poživljenje potem te dragocene knjižice. Zato ga znanost je, in vsebuje stvari, katere bi morali znati vsaki mož. Ne trošite denarja za ubožna in maloverdna zdravila, dokler ne citate te knjižice, katera vam pove, od česa ste zboleli in kako zadobite popolno in trajno ozdravitev. Zelo zanimiva, ta knjižica se dobi POPOLNOMA ZASTONJ. Mi plačamo tudi poštnino. Na spodnjem odreku ali kuponu zapišite razločno svoje ime in naslov, odrežite kupon in pošljite lani gaše danes. Ostalo izvedemo mi.

Odresek za brezplačno knjižico. Pošljite danes.

DR. JOS. LISTER & CO.

Aus. 300, 22 FIFTH AVE., CHICAGO.

GOSPODIJE: Zanimam me pomnila, z katero nudite. Vašo knjižico brezplačno. Prosim, priložite ji jo takoj.

IME

NASLOV

Išče se JULKA N., sedaj baje omožena nekje v Pennsylvaniji. Ona je bila pred več leti natarkarica pri Jalenu v Ratechah na Gorenjskem. Kedor ve za nje sedanji naslov, naj ga blagovoli naznaniti uradništvu tega lista. (21-23-8)

Josip Scharabon

blizu Union postaje
415 West Michigan St.,
Duluth, Minn.

Pošiljam denar v staro domovino in prodajam parobrodne in železniške listke.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUŠTVA IN JEDNOTE!

Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWDALE AVE.,

CHICAGO ILL.

SLOVENSKE CENIKE POŠILJAMO ZASTONJ.

Prekinjeno delo.

Naše vsakdanje življenje bi moralo biti tako urejeno, da bi ostali čvrsti in da bi mogli v polni meri uporabiti svoj čas in svoje zmognosti. To bi nas delalo zdrave in močne. Noben naših organov ne sme prekiniti svojega dela v škodo celega telesa.

A tudi največja skrb včasih ne more preprečiti, da se delovanje kakega organa zmanjša ali da se sploh ne prekinje. Dogaja se, da noče želodec sprejemati hrane ali vsaj toliko ne, kot jo potrebuje telo. Včasih prenehajo jetra ali kak drugi organ z delovanjem in posledica je težka konstipacija. V takih slučajih, ko so aficirani prebavni organi, je najboljšo sredstvo

TRINERJEVO

Ameriško Elixir grenko vino.

Ta Vam očisti celi sistem, brez bolečin in drugih nepravil. Ojači Vam tudi prebavne organe in s tem celo telo.

USTVARI DOBER TEK,
POSPEŠI SEKRECIO IN
OLAJŠA KONSTIPACIJO,
NOTRANJE BOLESTI IN KRČE,
GLAVOBOL, ZLATENICO,
KOLCANJE IN BLJUJANJE.

Vspešen je pri vseh takih boleznih, pri kojih trpi želodec in pri kojih opazimo zmanjšanje teka, konstipacijo in slabost. Priporočamo jo pri nervoznosti, povzročeni po neprebavi in pri boleznih ženskih spolov, povzročenih po kronični konstipaciji.

V LEKARNAH

JOSEPH TRINER,

1333--1339 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

Ded Arhip in Ljonka.

(Konec.)

"Ljonka, Ljonka!... Pogledaj no!" je zaihtel mahoma ded radosten in ves tresoče od dušljivega kašlja; pokazal je vnuku nekaj dolgega, blestečega. "Srebro! Samo srebro! Poldrugsto rubljev je vreden!" je šepetal.

Roke in astnice so mu drgetale od lakomnosti in bolesti in trepetal mu je ves obraz.

Ljonka se je stresel ter pahnil njegovo roko od sebe.

"Skrij hitro!... ah, dedek, skrij!" je zašepetal proseče in se naglo obrnil v stran.

"Nu, kaj pa ti je, norček? Ali se bojiš, ljubček? Pogledal sem skozi okno v sobo in sem ga videl, kako je visel tam... zgrabil sem ga, ga skril najprej pod tla in potem v grmovje. Ko sva šla iz vasi, sem se delal, kakor da mi je padla čepica na tla, in vzel sem ga... Saj so bedaki!... Tudi roba se sem vzel... glej ga!"

8 tresočini rokami je potegnil iz svojih čunjev roba, ki ga je razgrnil pred Ljonko.

Dečka je bilo, kakor da se je raztrgala hipoma pred njim megle zavesa ter se mu je pokazala sledeča slika: Z dedom gresta kolikor možno hitro po vaški ulici, umikajoča se pogledom ljudi, ki jih srečavata, hodita sklonjeno in Ljonki se zdi, da ima vsakdo pravico pretepati ju, pljuvati nanju ter ju zasramovati... Vse okrog njih — ploti, hiše in drevje je zavito v meglo in se ziblje kakor od vetra... in od nekdaj se slišijo surovi, srditi glasovi... Ta težka pot je neskončno dolga; izhoda iz vasi v polje ni videti nikjer za gostimi vrstami kolebajočih hiš, ki se zdaj nagibljajo k njima in ju hočejo zmekčati, a se potem zopet odmakajo ter se jima rogajo v obraz s temnimi lisami svojih oken... In hipoma se zaslisi iz enega okna krik: "Tatovi, tatovi, velik in majhen tat!"

Ljonka se ozre kradoma v ono stran in zagleda pri oknu ono deklico, ki jo je videl nedavno jokajočo in jo hotel ščititi... Opazila je njegov pogled ter mu je pokazala jezik; njene sinje oči pa so se iskrale srdito in ostro ter so zabodale Ljonko kakor igle...

Starček je govoril neprestano, kašljal, mahal z rokami, veselo nasmihač se nečemu, majal je svojo glavo semintja ter si otiral pot, ki je stal v velikih kapljah po gubah njegovega obraza.

Težek, razdrapan oblak je zakril luno, in Ljonka skoraj ni mogel videti dedovega obraza. V duhu je postavil primerjavoč poleg njega plakajočo deklico... Tlesno propali, samogotni in razcupani ded se je zdel poleg užaljene in plakajoče, a zdrave in sveže krasotice docela odveč in skoraj prav tako hudoben in grd kakor lakomnik v pripovedki. Kako je to mogoče? Zakaj jo je tako razžalil? Saj mu je vendar popolnoma tuja...

A ded je govoril hreščeče: "Ko bi mogel sto rubljev spraviti na kup! Potem bi mirno lahko umrl..."

"Nu!"... Hipoma se je vzbudilo nekaj v Ljonki... "Molči že vendar! Le umri, le! Če ne umrješ, pa kradeš!" je kričnil deček ter skočil naglo pokonec. "Tat ti stari!... U-u!" in stisnil je svojo majhno suho pest, je stresel pred nosom brezupno umolklega deda ter se zgrudil na tla, nadaljevalje skozi zobe: "Otroka si okral!... Oh, prav lepo je to! Starček, to ti ne bo odpušeno na tem svetu!"

Nakrat se je zabala vsa step ter se razširila, oblita z oslepljeno modro lučjo... Megla, ki jo je ovijala poprej, je vztrepetala in je izginila za trenotek. Zabobnel je udarec groma, hrumel je nad stopjo ter je stresel njo in nebo, po katerem je brzela gosta tolpa črnih oblakov, utopivša v sebi luno.

Stemnilo se je. V dalji je švignil tiho, toda grozeče, blisk in trenotek na to je zagodrnjal grom... Potem je nastopila tišina, in zdelo se je, da je ne bo nikdar konec.

Ljonka se je prekrizal. Ded je sedel nepremično in molče, kakor da se je zrasel z debelim drevesa, ki je naslonil naj svoj hrbet.

"Dedek!"... je zašepetal deček, pričakovalje v mučnem strahu novega udara groma.

"Pojdiva v vas!"

Nebo se je streslo iznova, zopet je zaplamlnelo v višnjem svitu ter vrglo na zemljo mogočen u-

dar, kakor da se je vslo tisoč železnih ploč po tleh, udarjajočih druga ob drugo.

"Dedek!" je kričnil Ljonka.

Njegov, od odnevo groma zadušeni vzkliz je donel kakor zvok majhnega, razbitega zvončka.

"Kaj je... vnuček moj... ali se bojiš?" je vprašal hripavo deček, sedeč nepremično.

V njegovih besedah so zveneli trpkost, bolest in zasmeh. Ljonki so se zdeli povsem tuje.

Začele so padati debele kaplje dežja, njih vršanje je donelo tako tajinstveno, kakor da oznanjajo nekaj. V dalji se je že razširil v splošen šum, kakor da praska kdo z ogromno ščetko po suhi zemlji, a tukaj pri dedu in vnuku je zavnela vsaka kaplja, ki je padla na tla, kratko, pretrgano in je umrla brez odmeva. Udarec groma so se čim bolj približevali in nebo je začelo bolj pogosto.

"Ne grem v vas! Le pustite me, starega tatu... naj me potopi dež... in ubije grom!"... je izpregovoril ves zasopli. "Ne grem!"... Le pojdi sam! Tamle je... vasi! Pojdi!... Ne maram, da bi sedel poleg mene... Ali mi greš? Pojdi!... Pojdi!... Pojdi!"

Ded je kričal vtollo in hropel.

"Odpusti dedek!" je prosil Ljonka ter se mu je zopet približal.

"Ah, ne grem... ne odpustim ti!... Sedem let sem ti bil varuh!... Vse zate... živel sem zate... Koliko je pač treba menit!... Saj jaz umrjem kmalu... umrjem... a ti mi praviš: tat!... Za koga sem postal tat? Zate! Da, zate, vse zate! Tu, vzemi, vzemi... nabiral sem zate vse tvoje življenje, nabiral sem... no, in tudi kradel... Bog vidi vse... in ve... da sem kradel... on ve... in me bo kaznoval za to. Ne bo prizanesel, ne, staremu psu zaradi tatvine. In kaznoval me je že!... Gospod, kaznoval si me!... a! Kaznoval! Ubil si me z otrokovo roko. Res, Gospod!... Popolnoma prav je tako!... Ti si pravičen, Gospod! Pred tvojo sodbo pridem... Pošlji po mojo dušo!... Oh! Tako... sedaj je vse pri kraju!"

Dedov glas je prešel v predir-ljivi evljenje, ki je napolnjevalo dečkovo dušo z ledeno grozo.

Udarec groma pa so tresli step in nebo, valili so se tako bobneče in naglo proti zemlji, kakor da jej ima povedati vsakdo izmed njih nekaj zanjo silno važnega; in vsi gonci drug drugega, so rjaveli skoraj brez presledka. Od bliskov raztrgano nebo je trepetalo, trepetala je tudi step, bljuvajoča sedaj višnjeve plamenčke, a pogre-zajoča se takoj nato v hladno, težko in mučen mrak. Včasih je blisk razsvetlil daljo. In zdelo se je, da hoče ta dalja z največjo naglico uteči hrupu in šumu...

Util se je dež in njegove, v blisku kakor jeklo svetlikajoče se kaplje so zakrivale prijaznomi-gljajoče vaše lučice.

Ljonka je odrenel od strahu, mraza in trpke zavesti, da je res kriv. Zrl je predse s široko odpr-timi očmi in se ni upal mežikati niti tedaj, ko so mu drčale deže-vne kaplje, ki so mu zmoleče že vso glavo, naravnost v oči; poslušal je dedove vzklize, potaplja-joče se v morju mogočnih zvokov.

Deček je čutil, da sedi ded nepremično, toda zdelo se mu je, da mora propasti tudi on, da mora uiti kamorkoli ter pustiti deda tu samega. Primaknil se je k dedu, da sam ni vedel kdaj, in ko se ga je dotaknil s komolecem, je vztre-petal, pričakovalje nekaj strašne-ga...

Blisk je pretrgal nebo in je raz-svetlil tudi njiju, ki sta čepela drug ob drugem, skrčena, majhna, oblita s potoki vode, pokrita z vejami.

Ded je mahal z roko po zraku in je hropel še vedno, že ves utru-jen in zasoplen.

Ko mu je Ljonka pogledal v o-braz, je kričnil od strahu... V modrem svitu bliska se mu je zdel mrtev, a vanj vprte oči so bile mrtve ter kakor blazne.

"Dedek!... Pojdiva!" je vzlik-nil, položivši svojo glavo v dedo-vo naročje.

Ded pa se je sklonil nad njim, ga objel s svojimi tankimi, košče-nimi rokami in ga prižel krepko k sebi; hipoma je kričnil predir-ljivo, kakor volk, ki se je ujel v zanjko.

Preplašen od blaznosti, se mu je iztrgal Ljonka, planil je po-konec ter zbežal kakor strela; hi-tel je s široko odprtimi, od bli-skov zaslepljenimi očmi vedno dal-je in dalje, padal je, a zopet vsta-jal ter prihajal v čim globokejšo temo, ki je izginjala v sinjem ža-ru bliska in je nato zopet objela

SLOVENSKO ZAVETIŠČE.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: Frank Sakser, 32 Cortlandt St., New York, N. Y.
Podpredsednik: Paul Scheller, Calumet, Mich.
Tajnik: Frank Kria, 2612 S. Lawrence Ave., Chicago, Ill.
Blagajnik: Geo. L. Brodzek, Mt. Zion.

DIREKTORI:

Direktorij obstoji iz jednega nas opnika od vseh slovenskih podpornih organizacij, od vseh slovenskih listov in od vseh samostojnih društev.

Na znamka, knjižice in vse drugo se obrnite na tajnika: Frank Kria, 2612 S. Lawrence Ave., Chicago, Ill. Tudi vse denarne posiljitve pošiljajte na ta naslov.

Narod ki ne skrbi na svojo reva, nima prostora med civilizovanimi narodi. Človek ki ne podpira narodnih zavetov, ni vreden sin svojega naroda.

Spominjajte se ob vseh prilikah Slovenskega Zavetišča.

od strahu vsega zmedenega deč-ka.

Grom je rjovel in bliski so švi-gali vse bolj pogosto in vedno strašnejše. A dež je šumel tako hladno, monotonsko, turborno... in naposled se je zdelo, da ni bilo v stapi nikdar ničesar drugega kot sušenje dežja, žarenje bliska in razdraženo krohotanje groma.

Ko so odhiteli naslednjega ju-tra vaški dečki v okolico, so se vr-nili takoj zopet ter so razburili vsa vas z vestjo, da so videli pod vrbo večerjajnega berača kot sušenje dežja, žarenje bliska in razdraženo krohotanje groma.

Iščem svojega brata VALENTI-NA SETINA. Pred dvema leto-ma se je nahajal v državi Kan-sas. Doma je iz vasi Zbile (Svi-lje) h. št. 14, Gorenjsko. Pro-sim enjene rojake, če kedo ve za njegov naslov, da mi ga ja-vi, ali naj se pa sam oglasi. — Frank Setina, Box 138, North Chicago, Ill. (21-23-8)

Iščem svojo sestro ROZALIJO GERMA. Imam ji plačati doto, zato jo iščem. Nahajala se je na 247 E. 44th St., New York, pri g. Weiss in sedaj ne vem, kje je. Zato prosim enjene ro-jake, če kedo ve, kje se nahaja, naj mi javi, ali naj se pa sama oglasi. — Alois Germa, Box 21, Robbins, Pa. (22-25-8)

ROJAKOM v Pennsylvaniji in W. Virginiji NA ZNANJE.

Rojakom v Pennsylvaniji in West Virginiji naznanjamo, da jih obišče naš novi potnik

V ozki stepni dolini, nedaleč od vasi, so začele krožiti trope vrhan, in ko so šli ljudje pogledat tja, so našli dečka, ležečega z raz-prostrtimi rokami z licem navzdol v mlaki, ki jo je ostavil dež na dnu doline.

Najprej so sklenili, da ga pa-kopljajo na pokopališču, ker je še otrok; ko pa so stvar boljše premislili, so ga položili k dež pod vrbo. Nasuli so tja holm pr-sti in so postavili nanj priprost kamenit križ

Kje je MIHAEL POŽAR? Doma je iz Kožane pri St. Petru na Notranjskem. Prosim enjene rojake, če kedo ve, kje se sedaj nahaja, naj mi naznani, ali naj se sam oglasi. — George Režek, R. F. D. 2, Box 129, Irwin, Pa. (21-25-8)

HARMONIKA!

Izdelujem vsakovrstne harmo-nike prav po kranjskem načinu uglasene. Naredim kakor kedo že-li. Za vsa dela jamčim. Cene nizke.

John Weiss, 233 Hopkins St., Brooklyn, N. Y.

Kje je ANTONIJA BALANČ? Pred šestimi leti je bivala v Chicagi, Ill. Če kedo izmed ro-jakov ve za nje naslov, naj mi ga javi, ali naj se pa sama oglasi, poročati ji imam nekaj važ-nega. — Františka Pintar (ro-jena Florjančič), Frog Lake, Alta, Canada. (21-23-8)

Sedaj je v Forest City, Pa. Vedno in povsodi so šli naši ro-jaki na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uver-jeni, da bo de tu novemu potni-ku na prvem potovanju tako. Ro-jaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Mr. LEO ŠTRUKELJ,

ki je zastopnik Slovenic Publish-ing Company in pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Na-roda", kakor tudi druga naroči-la.

Sedaj je v Forest City, Pa. Vedno in povsodi so šli naši ro-jaki na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uver-jeni, da bo de tu novemu potni-ku na prvem potovanju tako. Ro-jaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Mr. LEO ŠTRUKELJ,

ki je zastopnik Slovenic Publish-ing Company in pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Na-roda", kakor tudi druga naroči-la.

Sedaj je v Forest City, Pa. Vedno in povsodi so šli naši ro-jaki na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uver-jeni, da bo de tu novemu potni-ku na prvem potovanju tako. Ro-jaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Mr. LEO ŠTRUKELJ,

ki je zastopnik Slovenic Publish-ing Company in pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Na-roda", kakor tudi druga naroči-la.

Sedaj je v Forest City, Pa. Vedno in povsodi so šli naši ro-jaki na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uver-jeni, da bo de tu novemu potni-ku na prvem potovanju tako. Ro-jaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Mr. LEO ŠTRUKELJ,

ki je zastopnik Slovenic Publish-ing Company in pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Na-roda", kakor tudi druga naroči-la.

Sedaj je v Forest City, Pa. Vedno in povsodi so šli naši ro-jaki na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uver-jeni, da bo de tu novemu potni-ku na prvem potovanju tako. Ro-jaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Mr. LEO ŠTRUKELJ,

ki je zastopnik Slovenic Publish-ing Company in pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Na-roda", kakor tudi druga naroči-la.

Sedaj je v Forest City, Pa. Vedno in povsodi so šli naši ro-jaki na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uver-jeni, da bo de tu novemu potni-ku na prvem potovanju tako. Ro-jaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Mr. LEO ŠTRUKELJ,

ki je zastopnik Slovenic Publish-ing Company in pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Na-roda", kakor tudi druga naroči-la.

Sedaj je v Forest City, Pa. Vedno in povsodi so šli naši ro-jaki na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uver-jeni, da bo de tu novemu potni-ku na prvem potovanju tako. Ro-jaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Mr. LEO ŠTRUKELJ,

ki je zastopnik Slovenic Publish-ing Company in pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Na-roda", kakor tudi druga naroči-la.

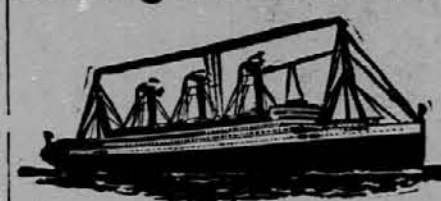
HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in popraviljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravilo zane-sljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravke vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršne kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL,

1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

Hamburg-American Line.

Edina direktna proga med
NEW YORKOM in HAMBURGOM,
PHILADELPHIO in HAMBURGOM,
BOSTONOM in HAMBURGOM

okrajšena s parniki na dva vijaka:
Kaiser August Victoria, Amerika, President
Grant, President Lincoln, Cleveland, Cincinnati,
Proterio, Patricia, Pennsylvania, Graf Valdersee,
Prinz Oskar in Prinz Adalbert,

katerim sledi v kratkem nov parnik na štiri vijake in turbinu
IMPERATOR

919 čevljev dolg, 60.000 ton, največji par-nik na svetu.

Izvrstno poslovanje. — Nizke cene. — Dobra postrežba.

Za vse podrobnosti obrnite se na:
Hamburg-American Line,

41-45 Broadway, New York City
ali lokalne agente.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL

AUGUST BACH,
145 Washington St., New York,
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedne čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

Pozor, rojaki!

Dobil sem iz Washingtona svojo sdravila seralno številko, ktera jamči, da so z njo vsa prava in korektna.

Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

na. Po dolgem času se mi je osrečilo in našel pravo Alpen turistu-ro in Pomado proci iznadenju in za rast

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

KEELAND 11,904 ton

FINLAND 12,760 ton

KROONLAND 12,760 ton

VADERLAND 12,017 ton

LAPLAND 18,694 ton.

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ograko, Slo-venko, Hrvaško, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imeno-vanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrovijs. Tretji razred obstoji od malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožnje listke obrniti se je na

RED STAR LINE

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJ-VEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta
do HAVRE, PARIZA, BRICE, INOMOSTA in LJUBLJANE.

Poštni ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "FRANCE"

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na štiri vijaka

Poštni parniki so:

"CHICAGO" "LA TOURANE" "ROCHAMBEAU" "NIAGARA"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,

corner Pearl St., Chesbrough Building.